

KÖTÜ EVLAT

Umut Taylan

KÖTÜ EVLAT

Umut Taylan

KÖTÜ EVLAT

SOLUCAN FANZ.in - 2

KÖTÜ EVLAT

Umut Taylan

Kapak Tasarım

Aşkın Yücel

Baskı ve Cilt

Fotokopi – Ozalit

- 1.Baskı 2009 Sonbahar - 2010 Kış İstanbul – 50 Adet
- 2.Baskı 2010 Sonbahar – 60 Adet
- 3.Baskı 2012 Sonbahar – 12 Adet
- 4.Baskı 2013 Bahar – 10 Adet
- 5.Baskı 2013 Sonbahar – 68 Adet

IABN(International Abnormal Book Number): 666-666-666-X

solucan@solucanfanz.in

<http://solucanfanz.in> - <http://umuttaylan.tumblr.com>

KÖTÜ EVLAT

Umut Taylan

*İşkencenin yaklaşık olarak dokuzuncu saatinde, İsa yüksek sesle haykırdı,
“ Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin ? ”*

Matta 27: 46

ÖPTÜĞÜM KADINLAR
BALADI

LAZARUS DÜŞÜYOR

Lazarus düşüyor! Tanrıların kafası karışık!
Bileklerinden kan değil gece akıyordu yerlere
Hoşnutsuzluğunun kışında uykuya dalmıştın
Saçlarında terk edilmiş birkaç ikon ile

Eğer etim bir vudu bebeği ise
Bu büyüü sonsuza değin sürdüreceğim
Eğer son, tedafü bir terörle yaklaşıyorsa elinde eski iki tren bileti ile
Raylarda yanıma uzan sen de yalnız bırakılmış bütün hücrelerinle

Hücreler farkına vardığında, metabolizma yok oluyor
Bitkin bir sesle Günaydın diyorsun sen
Neşe ve nefretle karşılandığın korkunç ziyafetteki sefil aktörlere
Onlar papirüslere inanmıyorlar Onlar kolayca terk ediyorlar
Sevdikleri her şey çürürken Onlar kokudan rahatsız olup uzaklaşıyorlar
Çıkmaya korktuğum merdivenler sessizce ufalanırken ayaklarımın dibinden
Birkaç çocuk yere düşen babaları için ağlıyorlar üst katta içlerini çeke çeke
Ellerindeki dutlar da kanıyor hiç ses çıkartmadan hem de
Ben uzun zamandır burada tek başıma çürümeyi özlüyorum
Tek elde edebildiğim ise kullanılmış yara bantları ile bir çift lila rengi küpe

Lazarus düşüyor! Tanrıların kafası karışık!
Her şeye rağmen derimi geride bırakıp veda ediyorum gerçekliğe
Ve O'nun bilmediğim uzak bir kasabanın rahminde ölmüş ikizine
Bitkiler yükselmeden ve tüm ölü hayvanlar geri dönmeden
Son bir kereliğine gözlerine bakıyorum
Merhamet sokağında bir bardak nane likörü içiyorum

KÖTÜ EVLAT

Bütün orospular blues söylüyorlar şimdi müşterilerine
Geceye giydirilmiş jartiyerlerden
Başlarını zar zor kaldırabilen umutsuz adamlar
Annelerini şehirlerarası arıyorlar yine
Garson kız gözleriyle sürekli kahveleri ve çölü tazeliyor
Tanıdığım bütün adamlar yaralı
Tanıdığım bütün adamların sevgilileriyle uyudum
Hiç yapılmamış yatakların üstünde
Öptüğüm tüm kadınlar şimdi bir piyano baladı

İçeri gel seremoni başlamak üzere
Geç kalmak istemezsin her yer melek tozları içinde
Uyandığında saçlarının yastığa dökülmesiyle başlayan
Ve bacaklarından akan kana karışan
O belirsizce inleyen organ sesi
Bulanık kasıklarına yasladığım kırılmış bir antilop kemiği ile
Cennette gerçekleşen bir evliliğe adım atıyorlar
Üzgünüm bebeğim,
Onlar da bizim gibi sonsuza değin mutsuz yaşıyorlar
İstasyondan bir başka tren
Bir bataklık kuşu olarak terk ediyor şehri
Sirk uzaklaşırken gözlerden toz içinde
Akrobat kızın cesedini bırakıyor gerisinde
Lazarus düşüyor! Tanrıların kafası karışık!
Öptüğüm her kadın artık gözleri açık öpüşüyor

UTERUSTA YAPAYALNIZ

Bebegimin gözlerinde özlemini çektiği bir tımarhane var. Saçları o kadar dağınık ki, parmaklarım O'na ait kokuyu artık bulmakta zorlanıyor. Yine de hala güzel kokuyor. Ev gibi. Eriyen evim gibi. Karanlık oturma odasının içinde yıllardır sessizce eriyen annem ve babam gibi.

Ve ne zaman onu öpmek için dudaklarımı uzatsam, odanın bir diğer köşesine sürünerek yatağımızın baş ucundaki lambayı alıp bacaklarının arasına sıkıştırıyor ve cinin çıkıp şarkı söylemesini umuyor gecelerce. Ben banyoya emekleyip aynanın karşısına geçiyorum. Onun topuklu ayakkabılarından biriyle aynayı kırıp, yere saçılan cam parçalarından biriyle saçlarımı kazımaya başlıyorum. *Kimse bizçi romansın öldüğüne inandıramaz.*

Nasıl bu hale geldiğimizi tam olarak hatırlamıyorum. Banliyöde kendi halinde yaşayan bir çifttik. Ben uyanmak isteyenler için illegal maddeler satıyordum. O evde benim için grotesk kazaklar, varoluşçu hırkalar ve en önemlisi Marxist bir ruh örüyordu. Ruhun yakası tamamlanamadan kendimizi kaybetmiş olmalıyız. Şimdiyse O'nun gözlerinde özlemini çektiği bir tımarhane, benim kalbimde ise bir acil yardım çantası var yalnızca. *Kimse bizçi aşkın öldüğüne inandıramaz.*

Ne kadar beklersen, uzun zamandır aradığın şeyi bulduğun an o kadar anlamsızlaşıyor. Ne kadar yaklaşırsan, görmek için çıldırdığın kişi o kadar bulanıklaşıyor.

Ve uterustan yeraltına doğru devam eden bu tuhaf ve gülünç yolculukta, hayatın bozukluk yerine iyilik ve erdem atıp karşılığında mutluluk ve huzur alabildiğin bir otomat olmadığını anlıyorsun.

Anlamak hastalıksa tedaviye yanıt çok uzun bir zaman alacağı için bir süre bilinçsizce kendine zarar vermek ile kendinden nefret etmek adlı bekleme salonlarında sessizce bekliyorsun çünkü aşık olmak aynı anda iki yerde olmak demektir.

MAĞARAMA GERİ DÖNMEK İSTİYORUM

Ve derinliklerden sana haykırıyorum Tanrım, kırmaktan usanmadığım oyuncuğım, yardım et bana!

Birinci Oda: Yalnızca kumaştan bir giysi dolabı ve valizler vardı odada. Doğru hatırlamak, belleğimin bana bir başka ihaneti olabilir belki de. Ve sürekli bir Piyano Büyüsü uğulduyordu pek de güzel kokmayan çarşafların altındaki çıplak bedenlerimize. Sabah uyandıığımızda Beyrut dinlemiştik,

POSTCARDSFROMFUCKINGESKISEHIR.

*İkinci Oda :*Şimdi, o gökyüzünün altında kurtarılmayı bekleyen ruhlarla mı konuşuyorsun bazı gecelerde yoksa parmaklarının arasındaki sarılmış tütün kokusunda uzaktaki bir şeyi mi ayırtıyorsun, bilmiyorum. Teşhir edebileceğimiz yara izlerimizi sadece birbirimizin dudaklarına sürmüştük. Soğuk, eski ve de beni gerçekten gırtlaklayan bir şehirdi. Orada yağmurun değil ama rüzgarın krallıklarını hissedebiliyordum. Sevişirken ses çıkartmak, ölüme doğru yaklaştığın bu en uçucu anlarda hayatta olduğunu kendine ve Tanrı'ya inandırma çabasından başka bir şey değildir. - Ve doyum, arzuyu yine ve yine defalarca öldürecektir. Başka biri olmayı değil, zaten kendimizin bir başkası olduğunu anlamalarını istemiştik yalnızca.

Sorun yoktu.

Benim bazı geceler ellerim siktiriboktan bir soğukta hareketsizlikle kağıda gidip gelirken, senden gizlediğim şey mektupların iç kanaması olduğuydu.

Hayatla aran bozulursa, bana gel demiştim. Ben sana kötü bakarım.
Birlikte yeni bir şey oluruz. Tanıdığım tüm melekler miyop.
Bu yüzden bizi çirkin zannediyorlar.

Bacakların bir şehri istila edebilirdi gecenin rengini değiştirebilirdi
imparatoru uyandırabilirdi sabahın ilk ışıklarında
bütün işçileri birleştirebilirdi
bir eroınmana yeniden bir şeyler hissettirebilirdi
beni mahvedebilirdi ve yeniden diriltebilirdi.

LAZARUS! ÇIKMADIŞARI! BURADA HERŞEYBERBAT!

Hiç bir evde yalnız kalamadık, demişti.
Benim uyuduğum evler eriyor artık bebeğim.
Bir sabah, bir bodrum katında ya da bir çatı katında,
ya azaya ya da toprağa, ya tanrıya ya da şeytana yakın bir odada uyanacağız
belki de *De Profundis Clamo Ad Te Domine* ya da hoşnutsuzluklarımızın kışını
yalnız bırakma.

şeytantango

BALKONLAR DAİMA KORKUNÇSA EĞER, acilen bir taksi çağırmanız gerekli demektir. Sabah ışıklarını açsın. Işığın yokluğu neden gürültünün yokluğundan daha az tedirgin ediyordu beni ?

Obéissez à vos cochons qui existent; J'obéis à mes dieux qui n'existent point.

Kilisenin uğuldayan çanının sesi ile uyanmıştım belki de.

Oysa en yakın tapınak millerce uzaktaydı ve çanını çalacak kimsesi yoktu.

Var olan evcil domuzlarınıza boyun eğin siz; Var olmayan tanrılarımın yolundan gideceğim ben. Bağışlanmazlık ve lanetlenmek pahasına.

Sana inanmıyorum ama seni özlüyorum.

Şeytanın bol olsun, şeytanlarımla oynasın.

İSTANBUL'DA GERGEDAN AVI

Tanrı'nın otelinde herkes piyano çalıyor.
Şiddet, her şeye uzaktan dokunuyor.
Ve şehirde kalmak her geçen gün biraz daha güçleşiyor.
Uyanıp kendine bir fincan kahve hazırlıyorsun.
O uyanıp bir başka bedene dokunuyor. Aradaki boşluk ansızın sönüyor.
Seni mahveden her şey aynı zamanda seni günahlarından soyuyor.

Melekler striptease direğine yaslanmışlar dans ediyorlar
Tanrının otelinde herkes o huzursuz ikinci uykusunu uyuyor.
İstanbul'da avlamak için kendimi yaraladığım gergedanlar,
yerinden koparttıkları boynuzlarını bana gizlice gösterip,
biş artık evciliz diyorlar

LA VIDA NO VALE NADA BEBEĞİM

Ölü doğmuş şarkılar
Ve onları söylerken hırıldayan kadınlar.

O gece bir başkasının yüzüymüşçesine kendi yüzümün maskesini takarak eğlenmeye çıktım. Haz İlkesinden Çıkış. İstanbul'un bağırsaklarından Kudüs'e. Ya da senin bacaklarının arasındaki geceye. Tek bir peygamber arkadaşım olmadığına göre bu güne değin, artık beyaz bir gömlek giyebilirim.

Bir adam gördüm. Anayolda köpeğiyle birlikte yürüyordu. Güne kahve içerek başlayanlardan değildi, eminim. Odaya geri dön. Mucize dışarıda gerçekleşmiyor. Bırak yere insin. Mitolojik bir bakışla dön, ve ardına bak. Simgeler yatağının ucunda uzanırken dudaklarına uçuşsun.

İnsanın katlanabileceği haz limitini aştığında, acıyla tanışacaksın. İnlerek bütün şehre haykıracaksın

La vida no vale nada bebeğim!

BİZİM GÜZEL UCUBELERİMİZ

Bizim seninle kolaj haline getirdiğimiz kabuslarımız var.
Bizim seninle güzel ucubelerimiz var. Şehre indikleri an huzursuzluk ve neşe getiren o karnaval. Bizim seninle her odada dinlemek zorunda kaldığımız narsisistik kahkahalar var.

Şehirdeki her bedenin akordu bozuk.
Kafam yüksekken ansızın terk ettiğim o loş barlar gibisin.
Ağla, ağla büyük şehir Babil, bir saatte verildi çünkü yargın.
Kömürleşen zayıf parmaklarında ışık şiddetle sıvılaşıırken.
Henüz 9 yaşında ihtiyar bir velettim dudakların kanamıştı.
Ağla. Her karnaval bir rüyanın hiç gerçekleşmemiş cenaze merasimidir.
Dans et. Topukların ve dudakların kanayınca dek. Rüya leş gibi kokuyor.
Tanrının ağzı da. Ağla büyük şehir Babil, ağla.

Nabukadnezar kendi evlatlarını yerken masumdu.

İSTANBUL, TEXAS

fotoğraflarınkederli birer seks oyuncuğu ve Yaşadığım yerde herkes füğ halinde. Bulduğum yerden ayrılalı ne kadar oldu tam olarak bilmiyorum. Arkadaşlarımı buldum. Mutluyum. Antre kapısının geceyarısından sonra müşteriler hala içerideyken kilitlendiği ve böylece sabahın ilk ışıklarına değın kimsenin müdahalesi olmadan eğlenebildikleri bir bardaydılar. Bar en üst kattaydı ve arkadaşlarımın her birinin kanatları vardı. Uçmayı düşünmeden, onu anlamaya çalışmadan, kanatlarının farkında bile olmadan, uçuyorlardı.

şimdi sen iuste çık ben yıldızları sikeceğim ve Salıncaktan koltuklara kendimi bırakmışım. Kendimi ışıklara ve seslere bırakmışım. Durağanlığın yerlerde sürünmesine bırakmışım geçmişimi. Hatalarıma her gün daha fazla aşık olduğumu anlamışım.

Ve birileri bana bir şeyler anlatıyordu ama dert etmiyordum. Birilerinin benimle konuşuyor olması hoşuma gidiyordu. Ben de ağzımı açmak ve dudaklarımı oynatmak istiyordum. JimJarmusch filmlerinden, Elvis'ten, Gecenin Sonuna Yolculuktan bahsetmek istiyordum ama dudaklarımı kıvıldatamıyordum. Dert değıl. Arkadaşlarımı buldum. Ve mutluyum.

siyah ünikorn, caz ve aralarına uzandığım o iki çıplak kadın Sanırım kimsenin rüyasına da girmiyorum son zamanlarda. Kendi zihnime oynadığım oyunlar başka zihinlerde tamamen ters bir etki yaratmış olmalı. Dert değıl.

ben benüz ilkokuldayken O bana dua et ve gözlerini yum demişti Etraftakiler tamamen gözden kaybolduğunda ve sen gittikten sonra, sana uzun konuşmalar hazırlamadım. Hayır. Ne söyleyeceğimi nasıl bilebilirim ki ? Senin kim olduğunu bile bilmiyorum artık. Süblim. Adına tuzak dedik, içinden çıkamadık. Almayı tasarladığımız albümler, plaklar ve kitaplar gibi bir hisle sokaklarda yürüdük. Ben bir şeyler aradım durdum, o *her kimse* birinden başka birine dağıldı gitti. Hiç başlangıcına geri dönmeyen, düzensizliğe muhtaç her şey gibi.

Bir şeyler anlatmaya çalışmak, Cennette bir Salı gününü yaşamak kadar bunaltıcı. Eve dönerken karşılaştığın tüm melekler kötü yaradılışlı olacak ve ölü bisikletlere takılıp düşme riskini almak zorunda kalacaksın. Ben ya istasyonda ya da trende bekliyor olacağım.

BAŞKA BİR HAYATTA, İKİMİZ DE BİRER KEDİYKEN

Odanda gecelerdir Indigo Eyes şarkısı çalıyor. İnsanlar büyük bir geçit halinde sokaklarda korkunç yüzlerini gizlemek için karanlığa doğru gidiyorlar. Evlerine. Karılarına. Kocalarına. Başarısızlıklarına. Bahçelerindeki ölü çiçekleri yine sulamamaya. Ben başka bir teras katına, başka bir bodruma ya da başka bir geceyarısı barına giriyorum. Uçmaya. Sarhoş olmaya. Ya da kaybolmaya. Kediler eve dönüş yolunu bulamıyorlar. Bütün herkes uyanamayacağı o komayı bekliyor. Sense bütün gece odanda IndigoEyes şarkısını dinleyip, başın biraz eğik o mucizeyi bekliyorsun.

Başka bir hayatta, ikimiz de birer kedyken o ışıkları tırnaklarımla söndüreceğim. Söz veriyorum.

13 MELEK BAŞ UCUNDA SENİN İÇİN BEKLİYOR

O BİZİ YALNIZ BIRAKTI, ama terk ederken gerisinde bıraktığı ışığın parçaları hala gözlerimizi ovuşturmamıza neden oluyor. Hayır. Artık kimse nasıl olduğumuzu ne merak ediyor ne de soruyor. Bitkin ve ay ışığı ile kirlenmiş adımlarımızın ardındaki kimyasal melek parçalarını ve uykusuz deri kalıntılarını yine O topluyor. Biliyorum, hayat sana kötü davranıyor. Biliyorum, sonsuzluğun o rastgele anı artık evine uğramıyor. O bizi yalnız bıraktı ama 13 melek her gece uyuyabilmen için başucunda seni bekliyor.

Şehir! Zehir!

Kimileri hala şair, kimileri ise melekleri elektrikli sandalyelere yerleştiriyor.

Zambak Şarabı İçerken Gözlerinin Rengi Değişen Kız

Zambak şarabı içerken gözlerinin rengi değişen bir kıza aşkıttım.

Sonra her şey kötüye gitti. Son zamanlarda unutkan yara izleri ile yapılan diyaloglarda bir türlü ortak bir konsensüse ulaşamadı.

Tornavidalarla sökmeye kalktım kalbimi. İngiliz anahtarını denedim.

Lanet olsun, bir matkap bile işe yaramadı! Benim sorunum da buydu.

Romantik bir tümör taşıyordum içimde. Metastaz önlenemiyordu.

İlmira öldü. Gömmedik bile. Evi terk ettik. Kimse utanmadı.

Kimse söylenmedi. Kimse üzülmedi. Zaten yaratığın tekiydi.

Yani ben de öyleyim. Hepimiz öyleyiz. Kötü kan. Bilirsin.

Son sözleri SIR AÇIKLANDI gibi bir şeydi

Zambak şarabı içen kız bir sabah odama gir. Kapıları siyah bantlarla boya. Yüzüme tam 3 çizik at elindeki jiletle. Biri Baba olsun, biri Oğul, biri bırak kutsal değil pis, tasdik edilmişdeğil lanetlenmiş Ruh olsun. Günlerce oturup Lautréamont okuyalım perdeler sımsıkı kapalı, etlerimiz birbirine sımsıkı kapalı. Her yer kanlansın. Her yer hayal görsün. Kedi uyusun, uyansın, siyah beyaz fotoğraflarımızı çeksin. Polaroid bir sevişmede bedenlerimiz sara krizine tutulmuş bir evren gibi boşlukta sallanıp görüntülerimiz gerçekleşirken, birer sigara yakıp uzaktan birbirimizi seyredelim.

Ah *Zambak şarabı içen kız*, kontrollü başlayıp her şeyin yolundan çıktığı bir balo izlenimi var her şeyde. Islak bir yerdeyim önce, çevrelenmişim, belirsizlik sanki tek çıkış. Çıkışa doğru sendeleyerek çırılçıplak yürümeye çalışıyorum. Saçlarım nedensizce uzuyor. Durduramıyorum. Yapamıyorum. Olmuyor.

Kontrollü başlayıp her şeyin yolundan çıktığı baloda şişman bir kadın sürükleniyor arkamdan. Pis bir ağzı, beni utandıran bir müstehcenliği var. Annemi arıyorum. Bağırıyor ve her şeyin buraya kadar olduğunu söylüyorum.

Kahkahalara karışan kıyamet kreşendoları ve kedi piyanosu beni çıldırıyor. Sonra aniden fark ediyorum beni iğfal eden, arkamdan sallanarak yürüyen bu şişman domuz annemin ta kendisi. Sadece yaşlanmış. O an ben de yaşlanmış olduğumu prizmatik, devasa bir aynada ters dönmüş yansımamda görüyorum

ODA ÇÖKÜYOR BEBEĞİM ODA ÇÖKÜYOR İMPARATORLUK
ASLA BAŞLAMADI KİM SÖYLEDİ BU YALANI SANA
BEN SADECE SENİ SEVDİM KİM SÖYLEDİ BU YALANI SANA?

ÖLÜ İKEN YAPILACAK BİRKAÇ HATA DAHA

Neden başka bir yüz ? Neden başka bir gece ? Gerçek O'nun bileklerinde. Sessizce loş ışığın altında kendisinin prematürüymüşçesine oturur ve eridiği evi özlediği sevgilisinin dudaklarıyla eşleştirip uykuya dalar.

Bu şehirde herkes sana düşman. Rüyalara alerjisi olduğu için gözyaşları içinde uyanır. Günlerce gecelerce şürle, kanla, kekle ve kahveyle beslenir.

Adı unutulmuştur. İkinci güneşi ve karanlık maddeyi yalnızca O görebilir.

Ah zavallı, her gece gözyaşları içinde uyanıyor.

Ben sahtekâr bir adamım. Bindığım trenler daima uzun yollara çıkmaya hüküm giymiştir. Şakaklarımdaki sızı gerçek hikayem olamaz. Çatlamış bir ülküden, cehennem bir topraktan geliyorum. *Bu şehirde herkes sana yabancı.*

Neden başka bir beden ? Neden başka bir gündüz ? Otostopçunun boynunda bir süre önce asfalttan aldığı ezilerek ölmüş bir yılan dolalı.

Hava berbat derecede sıcak, uzaktaki kentte herkes mutluymuş ve birbirlerini seviyormuş gibi hayatlarını sürdürüyorlar ve ölü yılan kaşkoluyla yola devam etmek zorunda. Otostopçu da, yılan da.

Yoldan geçen iri ve umursamaz tırların klakson sesleriyle çınlarken yoğun öğle sıcağı, botlarındaki sızı O'nun hikayesi olamaz. Bir zamanlar bu yollara ve bu buğday tarlalarına gerçekten yağmur yağmış olmalı yoksa alevler içindeki bu beton, sessizlik dökülmüş bu lanetli çimento bu denli acımasız mıydı daima ? Ezelden çıktım geldim, hiçbir yere gideceğim. *Bu yollar değil, sensin gerçek olan. Belki de sensin yolun kendisi, yalnızca yürüdüğünü hayal eden* diye fısıldıyor ölü yılan. Biliyorum, herkesin vardır bir durağı ve geldiği bir noktası. Geometrik bir sara krizi, gerçekten önemli olan tek anın ıskalanması ya da bir başkası için daima bir başkası olarak yeniden dirilmek meselesi. Peki neden başka bir ruh ? Neden başka bir ölüm ?

Her orospu bir zamanlar bakireydi diye fısıldıyor bana ölü yılan. Neden başka bir aşk peki ? Neden başka bir hayal kırıklığı ?

YAPTIĞIM HER ŞEY BİR BALON

Ölü vantrilokların artık kullanmadıkları kuklalarının sessizce bekledikleri bir mezarlıkta bulduğum seslerle oynuyorum.

Yaptığım her şey bir balon.

YERYÜZÜNÜN EN ÜZGÜN ROCK'N ROLL'U

Sen gecesin, kırıxık çarşafarınaltında uyuduğun o otelden
Karanlığa ve dünyaya adımını at ayakların zaten çıplak
Dağınık bir dua fısılda raylardaki ölü kedinin ruhuna
Ve onun ruhundan başucundaki abajura dağılan kırıntılara
Ay ışığı altındaüzgün suların kıyısında
Mum ışığı bacakların kanlar içinde işte bu
Yeryüzünün en üzgün rock'nroll'u
Uzun zaman önce Tanrının kurduğı
Güneş gürültülü bir kokuyla aldığında kanatlarını
Çatlamış dudaklarının arasındaki tanıma
O inliyordu haz ve acının buluştuğı notada
Ah elbette dünya bir sahne
Elbette sağ terk edemeyecekti konseri hiç kimse

Uğultusunda sefil ve gülünç tırnaklarımla
Terk edilen binaların camlarını tırmaladığım bir yerde
Dinlemiştim yılgın denizin efkarlı baladını
" Bir gün seni yaradan ile karşılaşacaksın ve
Ona senin en sevdiğin şarkıcıyı dinledim ben diye-
bileceksin bense unutulmuş bir sirk alanı olacağım "

Fısıldamıştı bana uzaklardan gece yarısına birkaç dakika kala
Artık kimsenin gittiğimden haberi olmadığı
Vanilya kokan bir ölü evinin mutfağında
Şafaktan günbatımına değin seninle ah baş başa
Gökyüzünden yeryüzüne saçları ile tersinden asılmış bir kadınla
İşte senin göz göre göre gözden kaybolduğun o anda
Yüzümü yıkıyorum gözlerimin rengi bulanyor
Dudaklarımmın kenarında kurban edilmiş bir iguana leşi
Senin yapılmamış yataklarda gecelerce uyuduğun
O otelden karanlığa ve dünyaya adımlarını at artık!
Hayat zaten berbat

Sen gecesin, artık beni anlama günler mum ışığından
Akacak pırıl pırıl kanla yıkanabilir eğer bir gün yıkanacaksa!
Hatırladığında fenalaşan çiçekleri kokla bahçe yağmur altındaysa
Biliyorum ki bu toprakların adı aslında ölüm
Derime sürünerek yaklaşan bu kadını hatırlıyorum
Öyle yabancı kigözyaşlarına boğuluyor
Biliyorum ki onun adı aslında hüznün
Telefondaki uzak sesine kimse cevap vermiyor
1988'de son bir kereliğine her birimiz için aşık oluyor
Aşık olduğu adamın bileklerini
Miles Davis'in plağı ile diklemesine kesiyor
Adam eğer sorulsa artık kimseyi özlemediğini
Belki annesinin ismini hatırlayacak
Ama onun uyuya kaldığı ikindilerden etim buruşuyor
Uyandığı ve ayak parmaklarının ucuna basarak
Kapaklı oturma odasına bütün bedenini saldıığında
Üstümde paçavralarla saçlarımdaki yağmurla
Kendimi dünyaya atıyorum bir kez daha
Aşağı sallanan kadının saçlarındaki renkler ve lekeler
Ama söz veriyorum ki bu umutsuz adamlar artık evlerine döndüler
Hiçbir postane açık değil uyudukları şehirde ama yine de
Onları sana uzun mektuplar yazmaktan vazgeçiremedi hiç kimse

Sen gecesin, atlar boyunlarından akan şırl şırl kanı umursamadan
koşuyorlar
Arabaların soğuk farları karanlığın etineyaslanmış tüm bir kenti sikiyor
Ve bilmiyor,
Hiç kimse gerçekten bilmiyor

Evinin verandasında seni karşılayan O yabancı
O simsiyah bulanık tanı,
O karşı konulmaz ilk ve son baştan çıkarıcı Tanrı
Yeryüzünün en üzgün rock'n roll'una ne yaptı ?

BAĞIMLILIK

Ve onun aln üzerinde bir ad yazılıydı:

*“ SIR, BÜYÜK BABEL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN
VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI. ”*

Revelations 17:5

KÖTÜ MELEKLERİN DANSI

Sen,

Başını omzuma yasla çiçekler göğün cenazesindeler

Orada, plastik seslerin ince aralığında

Zordur inan bana

Seni birbaşına sıcak ve soğuk terler içinde titreyerek beklemek

Dans et benimle saçların simsiyah olana değin

Dans et benimle bu kaybı gayba dökene değin diye ezilmek

Mermer desem değil bu benim seçkin kaybım

Yıkılıyorum, rahatsız bütün komşular bu seslerden

Ellerimi cebime koydum ellerim türlü yaralar izler içinde

Oturdum dizlerime baktım içime her yerim salt kireç içinde

Bu etten ötede melekler bekler

Bu ruhun ötesinde sonbahar bekler

Her şeyimle O Hiçbir Yere gitmem gerek

Kötü meleklerin dansı bu, sevgilim

Yerlerde baygın bir halde

Ve yalnızca sürünerek

Dans et benimle kötü melek kabuslar, krizler içinde

Bu sevişmek de değil ki apaçık gebermek

VAROŞLAR VE MEVZULAR BEBEĞİM

İstedğin buysa, ideal bir ölüm şeklisin. Biraz ecza, dökülen gözyaşları
Arkamda bıraktığım bu şehrin sokaklarında
Göge kaldırdığımız başlarımızla
Allah'la konuştuğum, o saçları benim tek bağımlılığım kadın
Hayır, artık yazmıyorum hiçbir şey yalnızca varoşlar ve mevzular garlar ve
Lokallerde soysuz ve acınası insanlarla içilen demli çaylar
Bir ayağı platinle kaplanmış yarasa kralı de bana, am delisi de bana
Çirkinsin de, pissin de, orospu çocuğunun teki olarak an, iyi paketlenmiş
Bir boktan başka bir şey olmadığımı söyle,
Dua etmeyi yeni yeni öğrenebilmiş
Olmama içerlemeden hakaret et, etinle kendimden geçir beni ve sonra

Sonra..

Uzun zamandır karanlık bir yağmur gibi saçlarım bebeğim
Döküldüğü şehrin anıtları da heykelleri de ucuz bilhassa
Üzgün ve aptal kızların dolaştığı bir sokaktayım
İbne kılıklı heriflere ters bakışlarla sataştığım
Bedenime jilet gibi oturmuş bedenimi jilet gibi kesmiş
Siyah bir takım elbiseyle camii kapılarının önünde yüzüm dökük
Bir şişe Cumartesi şarabı içerken,
Sonra, uzun zamandır karanlık her şey her yer bebeğim
Kendini döven çocuklar sokaklarda çok tehlikeli
Ve İstanbul sonra İzmir sonra belki eski bir şehir
Öldürülmesini çok istediğim bazı kadınlar listesindesin
Geç kalacağım yine, evet, gitmeliyim, yine de

İstediğın buysa, ideal bir ölüm şeklisin.
Midemi bulandıran ilk rehavetimsin
Güneşe bakıp kahrolmuş Mevlana gibi
Ardından neredeyse 50 kiloya da düştüm ama bilmelisin

Varoşlar ve mevzular ve ülkü ocakları,
Sol kiraathaneler, hurdaevler, tüm bunlar
Hepsi senden sonra, sen gittikten sonra hayatımda
Bir gün anılacaktır bir gün düzelecektir bu mevzular da
Ama sen gittikten sonra karanlık bir yağmur gibi gözlerim bebeğim
Baktığı her yerde binbir çeşit kavga ve beni fena halde azdıran bir kargaşa.

BİRİLERİ İNCİNDİ BİRİ ÖLÜYORDU

Hatıralar şimdi, gecenin içinden çıkan birkaç başıboş sürüngen
Üst katta çıplak ayaklarıyla dolaşan o kızla ben
Taşların saçlarını tararken buluyoruz mutluluğu

Morarmış gözlerle seyrettim seni
Korkuyordun benden. Bir yudum daha aldım
Suskunluğunun, çocukluğunun en loş köşesinden.
Bütün sevgililerinin adlarını bir göl kıyısında avucumdaki taşla parçalarken
İrkilmiş saçlarında aslında bomboş bir ormanı tararken..

Sonra..

Bulutları düşünüyordun, biliyordum bunu
Gecenin içinden sürünerek gelen birkaç adamdan biriydim yalnızca
Küfrederek girdiğim barlarda hiç çalınmayan şarkıydın
Her geceyarısı Berlin Kreuzberg'de
Ya da Laleli'nin bozuk aksanlı gecelerinde azalıyorduk
İçimizdeki suçluluğu azarlayarak büyümeye çalışıyorduk
Biz neden bilmiyorum ama çoğu zaman
Birbirimize linç edilmiş bir diktatörün gözleriyle bakıyorduk

Ve kanla abdest almış bir camii gibi üşüyorduk
Birbirimize giydirmeye çalıştığımız paspal tenlerde
Çöplerin içinde çiçekler, baksana demiştin, ne güzel kokuyorlar
Bir de kirli sular cevaplıyorsa kendine verdiğin
Şık terk edilmiş vaatlerini her gece

Bulutları düşünüyordu, hatırlıyorum bunu
Sadece saçlarını sakla, hayatının üstünü açmaya geldim
Sen sadece kendini koru, kolla
Ben kendime elbet kötü bakarım dedim
Birileri incindi oysa biri ölüyordu kimsenin haberi yoktu
Televizyonlar ve radyolar ve basın bunu söylemeye korkuyordu
Uzun siyah ceketinin içinde üşüyordu birisi
Birisi patlamış mısırını paylaşıyordu
Yağmurun altında az önce tanıştığı kızla
Birileri incindi ama biri ölüyordu.
Cezam, duruşmamdan çok önce kararlaştırılmıştı
Cenazem, o üzerinde düşünülmecek basit bir ayrıntıydı

Gecenin içinden sabahın arşına çıkmaya çalışan çığıklarda
Yanı başımdaki yatakta, o kız, umarsızca uyuyan ayakları çıplak
Sonra, birileri incindi biri ölüyordu
Ve sonsuzluğa akran bir gecenin içinden
Kaybettiği çok önemli çok hayati acılarına doğru sürünüyordu

O üst katta ayakları çıplak dolaşan kız
Bana her gece mutluluğum için dua ettiğini söylüyordu

Oysa birileri duaların şefkatli aydınlığında uyurken
Kötülüğün cinleri gülümserken ölümün karanlık vadisinde
Biri ölüyordu.
Bunu ne Tanrı ne de O henüz bilmiyordu.

VAROŞ PRENSESİ

Aydın yüzeyinin kimyevi ışığı altında
Detoksikasyona muhtaç çürük bir damar gibi bütün anılar
Seni hatırlayabildiğim kadarıyla..
Şehrin uzağındaki bir banliyönün hiç seilmeyen bir sokağında
Herkes tarafından unutulmak istenen bir bodrum katında
İnliyorum ihtiyar bir eşeğin gördüğü melek kanatlarını yırtarken ağlaya
ağlaya

Hislerin tehlikeli tuzaklarına dökülen siyah yağmur canımı yakacak,
biliyorum

Canımı yakacak güzelliğin canımı yakacak getirdiğin bela getirdiğin
rehavet

Mükemmel bir cinayet diye kayıt altına alınacak kaybettiğim gerçeklik

Katilliğim, şehrin derininde bir çukur kazacak

Bedenlerimizin enkazını besleyebilmek adına

Ve hayvanlar uyuduğunda uzanacaksın sen yatağında çırılçıplak belki de
Süslenmiş boş ve sessiz bir mezbahanın

Bayram hazırlığı kokuyor oysa benim odam

Ve zincirlerle birbirine sarılmış kuzular otluyor saçlarıma dokunan
ellerinde

Varoş prensesi, gaddar ve siyah yağmurların kızı.

Alacağım beş yarayla tamamlanacak bir terapinin nedeni

Merhametsiz bulutlar gizli dudaklarında

Bırakın, artık mutlu olsunlar

Bu şehrin uzağındaki bir banliyönün

Hiç seilmeyen bir sokağında kendilerine bağlanılacak bir şey arayan

Anlayabildikleri kadarıyla, varsayılan bir ölüme muhtaç

İntihara Meyilli Adsız Aşıklar

Beş yara açılıyor gürültü içinde vücudumda
Özlediğim kadın uyuyup unutmaya çalışırken olanları
Şimdi çok uzak bir bahçede elma topluyordur mutlu, yalınayak..
Yılanın ikimize yargısında birbaşına ve henüz çocuk.
Üzgün bir balta saplı duruyor kesilmiş iki ağacın da gövdesinde oysa
Kilitlenmiş kapının ardındaki yatakta, açıyorum ellerimi,
Kaldırıyorum beni mahveden
Ama tertemiz ama iyileştirici ama mavi havaya
Ayın yüzeyinin kimyevi etkisi altında
İskeletimi kusuyorum mutlulukla
Kusuyorum meleklerin de yardımıyla
Elbette seni anlayabildiğim kadarıyla.

Her şey yolundan çıksın.
Merhamet ve aşk
Öç ve kilitlendiğim bu oda
Kır ve sarkıtıldığım bu kainat
Varlığım,
Ve senin yokluğun

Yalnızca acı veren bir önyargın bana.

ÇIPLAK ŞÖLENDE VEDA MANTARLARI

Çöken bir bölgenin son alacakaranlığında,

O artık ıslıl ıslıl, o artık çok hasta..

O artık ölü, o artık akvaryumuna inancını yitirmiş füğ balığı, o artık

Çöken bir binanın verendasında bir başına mistik, bir başına kötü aslında

Tavandaki sineğin kanatlarını utanarak öpüyor siyam, sesi çatlıyor tıpkı

İlk üretilen kemanın iki telinin acı dolu inleyişi gibi

- Çözülen bir sırrın mavisinde o

O artık ölü rahat bırakın,

Bırakın artık o çırılçıplak boş bir otoyol kenarında

Uyarılmış radyo transistörüne bakıp

Bir şarkıyı dikeyiyor bölgeden arkadaşları

Makus bir aşk elleri, O'nun sevip, tüylerini okşadığı

Kedilere mahsus bir tımarhane

Çöken bir bölgenin son akşamında,

O artık şık o artık perişan o artık çok hasta o, Alas! öldü.

Acıkan fetusu döller anne odada

Müzik gürültüye derdini bir türlü anlatamıyor oysa

Acıkan fetusu kucığında uyutur baba

Kapıda ekip otoları eroine , homoseksüel dedi, Alas! O çok hasta.

Çıkarken, kapıyı da kalbini de aklını da
Kapatmayı unutma, son bir defa, ıslıl ıslıl
İmperatorun tolgasına pençesini dayamış siyam
Ce n'est pas Empire Ottoman ve akvaryum patladı

Işık mavi mi peki dedi Allah
Maviyse kül iğfal kul ilga edilmesin
Ama ışık mavi mi dedi iblis
O zaman ineceğim kuyuya
Çıplaksın, utanmalısın dedi Havva'ya Adem
Yılanın yargısı bozulamaz
Hayır artık her şeyin adı Veda.

Çöken bir bölgenin son basamağında
Saydam ayak izi var sevgilimin,
O artık çok başka o artık başka o
Şimdi ateşi bulamadan cehennemle tanışmış
Bir şamanın şaşkınlığında ağlıyor ağlıyor Alas! İsa
Herkes gitti, terk etti, in artık o çarmıhtan aşağıya

İMPARATORLUK HİÇBİR ZAMAN SONA ERMEDİ!

Sarı cübbesi içinde toprağa canlı canlı defnediliyor kral
Teba, kabusun avlusunda yasaklanmış afyonun kırık kalbini avuturken o
sırada.

Bu kasabada erdiğini sanan hayvanların ruhani yaraları
Dikenli tacıyla mor cübbesi içinde gülümseyen bir denizciye bağışlandı
Okyanus henüz bizi terk etmemişti o zamanlar bu sırla
Delirmemişti bebekler kulaklarına fısıldanmadan ezan daha

Aslında kimse hatırlamıyor tam olarak ne olduğunu neyin yaşandığını
Bir geceyarısı bütün kitaplar küçüldü, ufalandı, tebeşir gibi parçalanarak
Siyah saçlı sevgilimin karnındaki doğmamış çocuğun kuyruğuna..
Birileri öyküyü yok etmiş olmalı zira
İmpatorluk Sona Ermedi Hiçbir Zaman!
Çok sonraları temizlendi ayyaş imamlarca örümcek ağları
Ve karıncaların başkaldırdığı atmıkla beslenen toprak gürültü içinde
çatladı

Eritilirken siyanüre aşık olan altının dramıydı yaşadığımız
Felaket hesaplansa, üstünde biraz konuşulsa
Hayır, hayır! Sarı cübbesi içinde toprağa canlı canlı gömülüyor Kral!
Bağışlanmayacak bu günah bu bataklıktan kurtuluşu yok kulların
Ah Kral! Gör Kral! Bak Kral! Dinle Kral!
Mürekkebe batıyor şehzadelerde zincirlediğin kirli aşk
Bak! Teba, ihanetin bahçesinde hadım ediyor esrarı üstelik yıkılıyorlar
yeni binalar da.

Tavşanların kalbini çıkartan günahkar porsuklar sabahın alacakaranlığında,
Şehrin en kadim minaresinden uluyorlar bu bir kabus olmalı bir bad trip
ya da

Hayır, bu kasabada öldüğünü zannedenlerin cesetleri

Temizlenmeden bırakılıyor kızıl nehre

Birileri utancı temizliyor altın karşılığında

Siyanür, altını aldatıyor gümüş bir yağmurla

Kral soyunuyor bakın, dinleyin!

Kral kendisi soyunuyor kimse ulumasın kimse uyumasın kimse suçlamasın
diye!

Aslında kimse hatırlamıyor ne olduğunu, nasıl olduğunu, bir yerlerde bir
şeyi

Kaybetmiş olmanın lanetiyle ilan ettik kendi cumhuriyetimizi bu otokrasiyi
ah

Kral terk ediyor bizi alın bu O'nun kalbi alın bu binaları alın bu yıkılan
kilisenin yedinci omurgası

Peygamber vuslatında ağlıyor kadınlar

Kadınların girdikleri günahlar yüzünden intihar ediyor ağır yaralı adamlar

Her gece, lanetli bir kasabaya yağın çamurlu yağmuru bekler gibi
özlüyoruz Kralı

Saçları arkaya taralı, gece kadar siyah ve doğduğu an O ikizi boğuluyor
boşluğa

Mor cübbesi içinde ağlayarak, yürüyemiyor, düşüyor işte görün duyun
batıyor o da suyun altına

KÖTÜ EVLAT

Kadim Roma, Kuzgun Kral, this's not supposed to be Ottomon Empire!
Adı Thomas dedi cüzamlı bir rahibenin Faslı cinleri bana, sevgilimin
ölüsüyle uyuyordum
Her gece delirdiğimi zannediordu yasaklanmış afyonu siken teba,
bu kasaba
Hayır, Philip dediler adı, zulmediliyordu her sabah şehrin meydanında
etine de ruhuna da
Aşıktı, hataları vardı, herkes çok korkmuştu, gömülürken Kral bir
karnaval havasında

Sona erdi mutluluk
Sona erdi aşk
Sona erdi bir yerlerde kaybettiğimiz ruhlarımız usulca.

NEDAMET KEMİREN BÖCEK

Azalarım dökülüyor kurtar beni sevgilim gece çok ağır ilerliyor.
Çatıdan aşağıya pis bacaklarını sarkıtıyor İblisim yardım et meleğim.
Halüsinasyonlar bittiğinde komşular kapıyı kıracaklar
Kurtlandığımı söyleyecek bir yetkili yetkiliyi uyar sevgilim gece çok ağır
Sarkaç devrildi yatağında uyuyorsun küçük bir kız çocuğu gibi gece çok
dağınık

Eğer sesimizi duyabilseydi ölümler, hizmetimize de girebilirler miydi ?
Oyunu kaybetmiş olmanın huzuru içinde uzandım traş edilmemiş halıya
Saçlarını çok seviyorum bebeğim saçların gize ve alnıma mahkum seccade
Azalarım dökülüyor kurtar beni İblisim gece buradan çok zor seçilebiliyor
Pişman değilim hiçbir şeyden kirden günahattan ve pislikten
Seçilemiyor ne sesim ne yüzüm ne de sevgim çünkü gece çok ağır sikiyor
Bodrum katlarında misafirliğime gelmeyen iyi ruhları ve güzel perileri
Unutmabeni çiçekleriyle birlikte şehrin en kötü çöplüğüne gömdüm
Oturup beyaz badanalı bomboş bir odada aç karnına ağlaya ağlaya türk
kahvesi içtim

KÖTÜ EVLAT

Bana yaptıklarından dolayı seni affettim H.
Bana yaptıklarından dolayı seni affettim dünya
Bana yaptıklarından dolayı seni affettim ruhum
Bana yaptıklarından dolayı seni affettim kainat
Azalarım dökülüyor kurtarma beni sevgilim ben kötü biriyim itin tekiyim
Nedamet kemiren bir böcek olduğumu
Beni gördüğünde yüzü kızaran Tanrım bile bilmekte
Kim bu kapıyı yumruklayan kim bu sesleri tekmeleyen meleşim
Çatıdan aşağı pis ayaklarını sarkıtıyor gece saçlı bir kadın
Gece ağır ağır çöküyor prenses beni unut artık hatırlama bile
Halüsinasyonlar bittiğinde ben bile sevemeyeceğim kendimi
Ki oyunda yapılan hata, o hata, O'nu affetmeyeceğiz sadece
Kravat yerine sevgilim dudaklarını bağla boynuma ve bileklerime

SİKİLMEDİK AM ÇEKİLMEDİK LINE

Onlara

Sonra spot ışıkların arkaya taranmış siyah saçlarımın üstüne
Çöken karanlığa imrendiği, sahnedeki soğuk heykel, benim
İnançları olan biriyim, aşkın sefil kuyusunda eğitildim
Evet, bu benim ertelenen ölümlerimin
Her gece biraz daha komikleşmesi belki de
Ya da bırakın size şehirden ve O'nun serseri meleklerinden bahsedeyim

Tuttuğum mikrofon aslında eski bir sevgiliye duyulan saplantılı aşkın
Bir türlü cümle içerisinde kullanılamamış şefkatin hatalı telaffuzu
İnançları olan biriyim, sadakatin kuyusundan hiç su içmedim
Sikilmedik am çekilmedik line bırakmamış olsam da
Ucuz otel odalarının ve güneş almayan rutubetli bodrum katlarının
Duvarları daima kireç badanalı odalarında nefes alamayan
Perişan hislerin aşk mektupları hep ilgimi çekmiştir.
Birkaçını yazmış, birkaçını da yaşamış olmalıyım
Henüz kalbimi iblisin dudaklarına sürmemişken
Ben henüz böyle hislerimin millerce uzağında önümdeki sehpaye
Kıkırdağı orospu olmuş burnumu ve
Risk ile kriz arasında debelenen hayatımı uzatmamışken

Son sürat sürdüğüm bedenimin buz camlarını kırıyor
Bu siktiğim şehrinin ergen bunalımına bulanmış hisler altında terleyen pis
sokakları
Dökülen yağmur damlalarının birbirlerine yere düşmeden önce
Aşık olduklarını itiraf etmeleri gibi bir şey aslında bu yaşanan yanılğı

KÖTÜ EVLAT

Bu gece şehirdeki bütün aşıklar bütün iyi evlatlar
Bütün kadınlar bütün şairler öldürülecek!
Çünkü hayatı sevmediğimizi anlamış olmalılar
Çünkü gitmek istediğimizi fark etmiş olmalılar
Çünkü sürekli düştüğümüzü hissetmiş olmalılar
Çünkü, artık bitti, birileri hikayeyi yazacak
Birileri çoğaltacak ve bu da kayıt altına alınacak
Hayır, bu gece bütün duygular en savunmasız yerlerinden hırpalanacak!

Hey beni yükselten bu beyazlık
Nasıl oluyor da kabusumun kendisine dönüşebiliyor, yanıtlansın!
Hey mikrofونun sesini yükselt!
Eski bir sevgili için söyleyeceğim bu boğuk şarkıyı
Ki basbas bağırırken ben bu sentimental dizeleri betona yatmış gerçekleri
O uzakta bir yerlerde
Boktan hayatını tekrar bana vermek için tanrısına yalvarsın!

Öyle beklenmedik ve haksız yere geldi ki acı
Kalbimizdeki bütün karınca yuvalarını ve örümcek ağlarını felç etti
Odalarda yerlerde sürünürken bir yerlerde unutmuş olmalıyım bedenimi
Son seviştiğim esmer kadının kalçalarında, belki
Gözlerini ayırmadan beni seyreden sarışının uzun bacaklarında,
muhtemelen
Ya da sütyenini çıkartıp bana fırlatan şu su perisi İzmir'inin iri
göğüslerinde
Hatırlıyorum aslında onları, olanları, sevdiğim bütün ölü dostlarımı

Yürüyüşe çıkıyorum hatıralarının çölünde istila peşinde olan
Vaşsi bir çakal sürüsüne benzeyen adımlarımla
Ayaklarım ve adımlarım - tahmin edebilirsiniz ki - bok içinde
Başımın üstündeki kılıç, karanlığın hizmetindeki bir mitolojiye aitse de
Dudaklarıma sürülen tuzlu su, tenime çarpan şu mızraktan daha can
yakıcı

Hatırlıyorum aslında onları, olanları, sevdiğim bütün ölü dostlarımı
Ve hepsinin derileri ve hayalleri vardı
Ve söyledikleri şarkının notaları yanlış çalınmıştı
Onlar belki suçlu belki de masumlardı
Ama oynadığımız oyun, böyle sert cezalandırılmamalıydı

Öyle beklenmedik ve hoyrat belirdi ki bu katil silüet
Kaybettiğimiz budala masumiyetin aşka giydirdiği pençenin karanlığı
Bizi akustığı düşük bir duada tek başımıza bıraktı
Ve peçe düşerken, Sikilmemiş Amlar Çekilmemiş Line'lar
Ve yüksek doz alınan acılar ve Speedball marka sevinçler..
Bu şehrin güzel serseri melekleri, gittiler, terk ettiler, teker teker

Hepsi, spot ışıkların arkaya taranmış simsiyah hayatımın
Üstüne çöken bulanık parlaklığına dudaklarını büküp,
Sadece ve sadece
Hoşçakal dostum
Hoşçakal sevgilim
Hoşçakalın melekler, diyebildiler.

GOODBYE FUCKER

Gecenin yankısına sıkışmış yakut kadının
Çocuk rüyalarında dinlenen atlı süvariler
Kuyuların karanlık sularındaki korkunç kentlere uğrayıp
Rutubetli yastıklarındaki ayrılık öykülerini dinlediler

Camlar açıldı, camların bütün kemikleri bilhassa kalpleri çok kırıkta
Sıkıntılı sulara durulan kadınlar
Onlar, dizlerinin üstüne çöküp merhamet dilercesine
Morarmış dudaklarıyla bir nilüferin etindeki yanıklara
Yazılmış pembe bitkilerin mektubunu okuyordular
Narkozu düşük bir pencerenin rüzgarla birlikte maviye dağılışına
Bıraktılar çocuk kabuslarında ağlayan o süvarileri

Bütün gece biz de ağladık omurlarımızı değdirerek ılık
Bir ruju usulca sürer gibi birbirimizin omuzlarına
Gecedeydik, hecesizdik, kimse bizi gerçekten sevmiyordu
Uzaktan The Cure'un yankısı dağılıyordu
Bu çoktan unutulmuş şehrin sokaklarına
Ve biz ellerimizdeki kirin sarhoşluğuyla
Mutsuzluğu birbirimize ezberletiyorduk
Korkularımız, araba farları, saçlarının uçları kırık bir göl gibi
Bellegimizdeki bataklıkta sevgiliden bize tek kalıntı olan çöl..
Develerin bile halüsinasyon gördüğü bir çöl
Bir çöl ki suyun bile kendini sefalet kuyusuna kattığı

Şimdi sadece bir melek ölüsü görüyorum baş ucumda
Bir de senin ağlayan söğüt dudaklarını, sevgilim
Çöl bittiğinde de devam edecek bu defa sanrı

GRI KİR KELEBEĞİ

Griye aldırış etme, yüksel öyle sanki değer gibi ay
kendi gölgesinin yüzüne

Yanılgıdır üstü açılmış sevgilinin üşüyen
kaşlarına usul usul kırılmış elyazı
Griye aldırış etme
Kes öyle kahkülünü sanki ezer gibi asfaltın
rüyasını toprağın kendisiyle

Orta Çağ'da bir cadıydın kendi gözlerini diken
yüzüne ve
tek arzundu gömülebilmek!

Bense, bir avucunla örttüğün keşişin cesedindeki
paslı gri kelebek.

RUH KODLAMALARI

Çizgiler ve O'nun tek tek terk ettikleri -
Tekrara sığınan etlerin sesine iz verdiler.
Sensizdim dilimi aldırırken ağzımdaki
Bulutun rahminden
Ve gece, saçlarının rüzgarıyla kirletiyordu caddeleri.

Siyah mermerlerin senin odandaki
En sevdiğin karanlığı özlemesi
Ama benim yüzme bilmemem
Dalarken sefil bir mercek gibi
Ruhun korkunç derinliğine

Bir piyanonun üstünü örtüyordu, karnından
ayrılmış gövdenin rengi usulca,

Ruh kodlama! Ruh kodlama!
Bütün gece bedenimin kabloları kesilmiş..
Bir sebep arıyordu hayata!

YAĞMUR DEĞİL SANRI

Beklenen bu değildi ki, üstüme yapışan bu
Islak kuğunun kırılmış kemiklerinin uçu gibi
Yaşlanması dudaklarımda.

Unutmak, bir denizi kirletmektir tükürdüğün bakışlarıyla
Ya da kovalamaktadır yollar gövdedeki çizgileri
Oysa yeniden yazılamaz hiçbir aşk şiiri kalem yerine
Kullanılmışsa titrek parmaklar!

Beklenen bu değildi ki,
Yüzüme çarpa çarpa
Beni terk eden bu lanetli suret

Terk etmek, bir hayatı bulandırmaktır
Aşk ise,
Saçlarım ıslanırken ağladığımı zannetmem

TORBACININ HÜZNÜ

Unutulmuş bir otobüs garınının en alt katındaki yeraltı çarşısı
Bölgede yasaklanmışlık bölgede polis otoları
Fas'ı hatırlıyorlar Onlar tedaviye muhtaçlar
Sevgililerini hatırlıyorlar Onlar ölüme muhtaçlar
Las Vegas ve Afrika
İstanbul'a frapan bir çöl de bağışlayacak
Tıbbi atık sayılabilecek hayatlarla birlikte
Adını koymayı unuttuğun bir evlat gibi
Kendi ellerinle boğarak öldürdüğün bir evlat gibi
Hüznün bilgisinin pek işe yaramadığı bir bölgede
Yasaklanmışlık, sidik kokusu ve yalvarış etüdüleri
Kimisi Kafka okumayı seviyor Milena'sı kevaşe
Kimisi Dostoyevski ile kafayı bozmuş gözleri epilepsi
İçlerinden en garibi bütün gün Nick Cave dinleyip kadın isimleri sayıklıyor
Kimisi adını sorsan H diyecek, o derece dipte
Bir kiraathanenin paçavra masa örtüleri anlatsın hikayeyi
Yokuş aşağı giderken bütün hayatlar
Unutulmuş bir otobüs garınının en alt katındaki yeraltı çarşısında
Üzülüyorum sanmayın tüm bunlara çünkü birçoğu
Yaşamak için tubaf, ölmek içinse ender tipler sadece

Çünkü kurtaramazsın hiçkimseyi
Ruhlar, kaloriferleri çalışmayan soğuk otobüsler gibi
Damarlarda ve dudaklarda
Patenaj izleri bırakıp terk ederken zayıf bedenleri

TANRI'NIN HATALARINDAN BİRKAÇI

Tüm bu uyuşturucular, sanki yalnızlığa dökülen demir sular
Seslerini açtığım hayvanlar içinde başıboş dolaştığım
Bir kilise gibi gözlerime bakıyorlar
Omurlarımdan yüzüme doğru çarpan o cevap vermediğin mektuplar
Yani tüm bu uyuşturucular, kontrolü kaybetmem için sanki birer çağrılar
Kedilerin tüyleri uzayınca yola çıkacağım, yolun kenarında
Devasa kayaların sustukları anda,
Bilhassa senin benim için çok parlak olan hayatında
Her gece başı dönen bir piyanist olarak kalacağım

Doğmamış bir çocuğun sesiyle irkilirken uyanamadığım sabahlarda
Notalarla okuyorken gözlerini,
Sana sevgilim diyemiyorum, izin vermiyorsun buna
Ellerinin ardına bakarken serin bir yaz akşamında,
Şu eski hatıralar balkonunda
Ölümden bahsediyorsun, aşktan bahsediyorsun, ayrılık diyorsun
anlayamıyorum

Tüm bu acılar, çılgınlıklar, cevapsız rüyalar, sanki kendi ölümüne verdiğim
sıcak bir selam

Bir camın kenarında izinsiz seyrettiğim yağmur gibi sen de diniyorsun,
bitiyorsun

Aramızdaki her yeri her şeyi kana bulayan boşluk
Biraz daha kal diyince simsiyah bavuluna

KÖTÜ EVLAT

Mutluyduk, hiçbir şeyimiz yoktu diye mırıldanıyorum..
Korkmuş bir yüzle, çırılçıplak beni seyreden yabancıya
Gürültülü sesler çıkartan güçsüz bedenlerimizle
Sadece birbirimize gülümseyerek oynuyorduk bu oyunda
Çocuktuk, belki korkmuştuk, bilmiyorum belki de çok susamıştık
Yani, şey, tüm bu uyuşturucular ve saplantılar ve korkunç hatıralar
Ve bileklerimizdeki erkenden kesilmiş beyaz leylaklar ve onun beyaz elleri
Ve onun burnuma uçuşan kokain zerrelere gibi içime dağılan saçları
Ve her sabah uyanırken utanmak, bir daha utanmak, bir daha, bir daha
Yani tüm bu karanlık bakışlar hayatımdan hayatına dökülen mutsuz bir
sonbahar

Uyan ve dokun bana!
Uyan ve ansızın yok ol bağırarak eskisi gibi şen şakrak
Seni gördüğüm rüyaların zavallı kahramalarının arasından,
Tanrı'nın hatalarının birkaçından,
Gri arabaların karlı far ışıklarından geç ve
Çatısında seni beklediğim binanın aşağısında, en azından orada, o paçavra
O başka, o tanımadığımız insanlarla şaşkınca bakarken
İçimdeki aşağı atlamak için bağırın şeytanlara
Orada ol ve bekle! Çünkü tüm bu uyuşturucular, tüm bu aptal acılar,
Tüm bu bağrış çağrış patlayan, bir başkalarını öpen dudaklar
İkimizin arasından akan pis ve bulanık suyun kenarında
İkimize de dürüst birer mutsuzluk borçlular

SEVGİLİMİN BANA SON DUASI

Paslı, gri bir kürek ısıtırken etinin bu en zor geçen sonbaharını
Ve sen çocukluğu da kirli yağmurlarla dansa kalkmış toprağa
Usulca uzanıp değdirirken gece köpüğü ağzını
Söyle bana, mutlu musun ?
Hızla üstüne doğru gelirken uzun boylu tırlar
Durdun öylece, durdun o gülümsemele, durdun o aldırılmaz güzelliğinle
Boş bir otoyolun tam ortasında birbaşına

İlk başlarda, bir hayal zannettim
Her zamanki gibi bir sanrı bir yanılğı
Bir dua bir beddua
Bir kriz sıradan bir kabus ya da
Yalnızca hepsi geçecek
Her şey güzel olacak zannettim

Oysa hazırken bedenim de ruhum da bütünse eğer parçalanmaya
Bir yerlerde dağılmışsa da umarsızca, yeniden bir olmaya dudaklarınla..
Yok olabilmek de bir hedef onun da kalbi temiz derdin daima
Şimdi düşerken son bir defa sen ama düşerken bu defa derinin en pis
siyahına
Söyle bana sevgilim, mutlu oldun mu ?
Bu yeşil gözlerini boydan boya tarayan karanlıkta
Zayıf iskeletini dansa çağırın merhametsiz yağmurla
Dans pisti olamayacak kadar renksiz bu ölü toprakta
Söyle, konuşsana! Mutlu oldun mu ?

KÖTÜ EVLAT

Keşke anlatabilseydim, açıklayabilseydim
Nasıl kıskandığımı ölümü
Benim değil O'nun dudaklarını öperken
Her gece girmeden önce uyumak için yatağımıza.

Yalnızca hepsi geçecek
Her şey güzel olacak zannetmişim, sevgilim
Bağışla

ODAMDAKİ YATAĞIN GİZEMİ

Mahvolduğumda son bir kereliğine
Bana borcunu ödmeden terk edip giden geceler çok korkacak
Ceplerimize yorganlarımıza saçlarımıza sakladığımız intihar
Çıkartıp bu kez gün ışığına kasvetli yüzünü,
Gülümseyecek sıksa ve benzi sapsarı
Utancına rağmen kendini gömemeyen bütün suçlu evlatlar gibi

Baktığımda gözlerinin gizlerle ve gaddar korsanlarla
Dolu okyanusuna son bir kereliğine
Gemim batarken zehir dolu gözyaşları içinde
Körkütük sarhoşum tayfalarımın son bir kereliğine çıkarttığı isyanda
Yakılıp yıkılırken, parçalanırken güçsüz tahtalar
Arasındaki karanlık güvertede
Bütün utancıma rağmen uyuyacağım
Kendini artık aynada tanıyamayan bütün kötü evlatlar gibi

İşte bu da perişan oluşumuzun zamanı, ikimiziz bir kez daha.
Aralığın sonu, ağladığının başı, geceyarısı 04: 20
Çıkmaz bir sokağın en sonundaki apartmanda
Otel odalarını andıran odamdaki yatak ve sehpa,
Gizemli ve şüpheli bilhassa.

KÖTÜ EVLAT

Televizyonun sesi açık, bizim sesimiz gecelerdir kapalı
İç savaş sürerken histerik kahkalar atıyor tabiat
Hayır, olanlardan dolayı Yılanı suçlayamayız.
Yara adı veriliyor utanmadan beyinleri ve kalpleri
Daha ana rahmindeyken hadım edilmiş çocuklara
İstirap içindeki kalbimdeki iguana cam kesiyor dudaklarımdan
Ekip otoları yoksunluk içinde kriz tokatlıyor
Kapımın önünde çıldırmışçasına
Yeis içindeki ağaçları teselli edemiyor orman ama
Son bir kereliğine,
İçinde kaybolduğum yatakta alev alıyorum sencileyin kabuslarla

Uyuyorum üzgün iblislerimle, hissiz cinlerimle
Yalnızca varsayarak bir hayatı
Acının hiç beklenmedik bir anında
Biliyorum, uyanamayacağım belki de yarın sabah

Her şey biter.
Ve hiçbir şey iyi olmayacak sonunda.

İNANÇ

*“Ölümün gölgeli vadisinde yürümeme rağmen, hiçbir şeytandan korkmuyorum.
Çünkü sen benimlesin. “*

*Eski Abit, Mezmur 23
Davudun Mezmurudur.*

BU DÜNYAYA AİT OLMAYAN KAYIPLAR

Bu yolu yürüyerek Afrika'ya varamayacağımı söylediler bana
Buna karşı koymaya çalışacakken varlığımdan tutup yokluğumla
Senin gözlerinin ilk uzaklara dalışını hatırladım bir anda
İşte o anda,
O boşluğun barsaklarındaki kıldan ince bir köprünün trabzanından bakınca
Bir lanet rotatifi,
Bütün canlı yerlerimde hüznü konfeksiyon sesleriydi bu dünya
İçime doğru patlayıp düşen cam parçaları gülümsüyor gibiydi
Galiba sabahtı, yaktığım sigaranın dumanından üstüme doğru
İki başıyla dengede durmaya çalışarak gelen cüce bir kadın
Bana senden bir mektup getirmişti, bu yolu yürüyerek
Bu yolda yürüyerek sana ulaşamayacağımı söylemiştiler bana
Dinlemedim kimseyi ne kendimi ne seni ne onları ne de Allah'ı
Büyüklüğüne inandığım esrarın kapıları daha ben geçerken
Benim ellerimi erittiyse de sanma ki sevgilim ellerini bir daha
sevemeyeceğim
Toprağın kalbini parçalayarak yükselirken dağılıyorsa nasıl kötü tohumlar
Yeni eller keşfedeceğiz ikimiz yeni parmaklarımız olacak üşümeyecekleri
azasında
Bu yolu yürüyerek, önce ayaklarımı unutacağım senin melek ayaklarını
hatırlarken
Bir komanın nekahetine ulaşamamanın verdiği korkuyu sen sayıp, sarılarak
O'na
Zincirlerle bir odanın dört köşesine bağlanmış Livorno'lu o ressam gibi
boya ağlayacaksın sen
Sonra senin gözlerinin ilk uzaklara daldığı rengi kanarken aciliyet içinde
İlahi bir divanda yargırlarken o sırada beni
Üstüm başım çamur ve aşk üstüm başım küfür ve acz içinde

Bakın! Dinleyin!

Bu reng göya kulluğum ile etimin derdi düzleminde suçmuş
Oysa ben göğe baktığımda seni gördüysem buna halüsinasyon dediysele
Ve inatla kilo verdiğim bir geceyarısında sana yazmaya çalıştığım mektup
Bir an gaddarlaşarak yağmur olup ellerime yağarsa, susacağım sevgilim
Belki inanmayacaksın buna ama susacağım,
Ki zaten köprüden atlamak bir evren mi eder..

Korkarım ki seni bir kere öpemedem,
Ben bu hayatımı da unutup, bir kenara bırakacağım
Bacaklarının kıyısına vurmuş üşümüş balina mavisisi sabahta
Senle biraz yürüyemeden
Bir kere daha konuşmadan sokaklarda
Yukarıya doğru kaldırıp başlarımızı, korkarım ki
Bu yolu yürüyerek Afrika'ya varamayacağımı söylediler bana
Bir çöldü dedim yüzü evet sormadım bu vuslatın neresi yara neresi bant
Hangi şarkı çalıyordu radyoda konuşan kimdi
Gören kim dokunamamak ne
İyi de beni gecenin kapısında bekleyen o havarinin kolundaki
Ardına kadar açılmış belirsizliği grileten tapınak ve sen sen sen
Pelin yıldızı dediler, kulaklarımın kanamasını anladım da neden dişlerim
acıyordu
Kıyamettir dediler,
Etimi bu yolda yürürken istila edilmiş bir kente bıraktım oysa ben
İyi de bu çölden Afrika gözükmeye deseler,
Her şeyi bırakıp seni sevmeye devam etsem,
İçimde inşa edilmeye henüz yeni başlanmış piramitlerin işçileri birkaç kez
öldüler
Biraz kez öldüm oysa ben diriltilemeyecek gibiydim
Yine de anneme ve vahşi hayvanlara iyiyim ben dedim

KÖTÜ EVLAT

Sana sana sana

Sana bir kere daha bakmaya geldimse ben, sanma sanma sevgilim

Bu dünyada değilim zaten

Bu dünyaya ait olmayan bir kayıba eşsin sen.

BEGOTTEN

İntiharımın gerçekleştiği odanın duvarındaki saatin
Akrebi de yelkovanı da yok
Yok adı yalnızlığına akustik bir av arayan vahşi hayvanların
Yok mezarı şehrin lanetinde sevgilisini arayan suçlanmış adamların
Kanlı ellerimle kaldırıyorum ölü gelinimin duvağını
Biraz daha kuruyor ayın kızıl dudakları
Biraz daha ıslanıyor temiz meleklerin gözyaşı gölü bacakları

Gerçeklik, O'nun kitabında bana bahşedilen ilk günah
Biliyorum çünkü beni yalnız ve et bıraktı
Boğazı kesilirken bir yandan barsaklarını da çıkartıyorlar inancımın
Mabedin en sonbahar avlusunda saçlarıma yağarken gri bir yağmur
Hayatımdaki güzel günleri artık hatırlayamıyorum
Olma! Olma! Olma! Ah!
Bu zulmün gerçekleştiği tabiatın yıkılan duvarındaki saate baksana
Yelkovanı da yok akrebi de
Yüzünü bir hatırlayabilsem, adını da fısıldayacağım gecenin içine

O gitti. O öldü. O çok üzüldü ve terk etti bizi.
Kötü Evlat kaldı bir tek intiharımın gerçekleştiği tabiata
Usturayla doğradığı barsaklarından geriye.

DÜŞMÜŞ MELEKLER

Henüz kimse için eskimemiş bir fotoğrafı yırtarcasına
Kimseyi hatırlayamamak, ama kimseyi unutamamak da
Yalnızca bir bahanedir perişan vücudum şimdi sana
Basit bir detay terk edip gitmek, hesaplanabilir mi peki
Uzağına güvendiğin uykudan uyanmamak ?

Bir kız hatırlasam şimdi, kelimelerle arama girecek birkaç gece hatırlasam
Geceye yeraltı şebekesi kuracak birkaç şarkı,
Gözlerim esrar içinde pis bir halıya yığıldığımı hatırlasam
Kimseyi hatırlayamamak, ama kimseyi unutamamak da
Bir yerlerde bir yanlış yapmış olmanın verdiği huzursuzlukla
Lanetlendim mi yoksa ?
Henüz kimse için yeterince çürümemişken tenim de ruhum da
Bahanedir şimdi kapını çalmak ama seni evde bulamamak da
Basit detaydır ölmek, hesaplanabilir mi peki
Kabusuna inandığın uykudan elinde umutla,
Dudaklarında bir şarkıyla dönmek?
Tüm bunlar benim çok önceleri kaybettiğim kalbimle alakalı aslında
Hala o şarkı delirmiş bu dünya, çember ölmez oysa dese de
Bir savaşın tasviri, yabancı el sendromundan muzdarip duygusal bir katilin
hikayesi

Ya da çok önceleri kaybettiğin masumiyetin bir ilahiyatçıyı pornografiye
Bir eroinmanı aldığı pür vuruşun etkisiyle seccadeye teşvik etmesi..
Ah ne komik kılıyor bazı Bad Trip'ler birçok şeye alışmış bünyemi..

Kimse tanımıyor artık beni bu şehirde
Mektuplarımı kovulmuş cinler okuyor sadece
Kimse sevmiyor artık beni bu şehirde
Dudaklarıma bilet kesiyor gece otobüsleri
Bahanesi yırtmanın eskimemiş bir fotoğrafı,
Affedememek ama affedilmemek hiç de
Dikilsen de günahlarımın, kirimin en önünde saçlarım bile gri, uzun
Bahanedir şimdi dualar bütün meleklerle, tanrılara, iblislere, tapınanlara
İnanmak için debelenenlere, en çok da şu reddedilip reddetmişlere
Dinleyin beni bir kereliğine kardeşlerim dinleyin şu mutsuz katili
Gerçekliğe inanmayı nasıl bırakıp, O'nu sevdiysem
Bu kez bırakıp sevgiyi de aşkı da henüz kendini temiz ve hür
Güçlü ve güzel zannedenlere
Gerçekliğin zenc örümcek ağlarına kuruyorum bu perişanlığımı ben de

Günahmış yeniden başlamak
Beslendiğim boşlukta basit bir detaymış oysa inanmak

Kimse hatırlamıyor düşmüş melekleri bu şehirde
Sen beni hiç göremediysen de, olsun
Düştiysem sana bakarken düştüm, hiç değilse

HAYATI BİR HAYAT BİLE OLAMAMIŞ ADAMIN İÇİNDEKİ GECE İÇİN ŞARKI

Bu gece senin uyuduğun şehirde
Bir adam saçlarını kazıttı belki de
Berber dükkanının zeminine dökülen
Hırpalanmış saçlarının hikayesinde
Biraz sen
Ve çok fazla İslami ağlayışlar vardı
Camlardan beni seyreden insanlar
Camlarda beni yerden yere vuran o insanlar
Biliyorum onlar hep senin yanında kalırken
Onlar senin incitilmişliğinin beyaz sayfalarını
Okuyan ucube, soysuz, aptal birer havarinken
Ben evimde oturmuş
İbranice bir Ayrılık Kitabesi yazmaya başlamıştım
Gözlerin üzgündü, yüzün üzgündü, bacakların üzgündü
Allah belamı artık versin, bebeğim herkes çok üzgündü
Neden bilmem koşarak gelmişim sürünerek gitmişim
Bir eşek ölüsü gibiydim, çürümüşlüğümün sinekleriydin
Daha beni severken gülümseyerek bağladığın bir kravatın yerinde
Şimdi kahkahalarla az daha sıkıştırdığın gevşek bir organın varlığı
Ne beni incitecek ne de insanları
Üzülenler Her Zaman Yenilenecek
Sevgilim, ben değil

Çünkü bu gece senin uyuduğun bu şehirde

Bir adam saçlarını kazıttı alelacele

She was just a red alarm

She was just a deep deep need

Dedim dipleri morarmış gözlerimle gülümseyerek berbere..

Bu yüzden ben değil, sen

Sen neden bilmem

Hala mavi damarlarının kıyısında beyaz glayöller açan bir gece vakti

Çimlerinde ayaklarım çıplak dolaşmak istediğim bir kilise bahçesi gibisin

Ve tamamladığım İbranice Ayrılık Kitabesini bir duble viskiyle okurken

İnce, beyaz, mecburen zarif bacakların hala gözlerimi mahvederken

Geceyarısı uyanıp bağırıyorum kendi kendime

Üzülenler Her Zaman Yenilenecek

Ben değil

Sense, hep güzelsin

**THE ROOM OF CRUCIFIXION
IN THE LAB OF CREATION**

Bu duaları alın şefkatli bir av bekliyor beni gitmeliyim kararmadan kasaba
Nehrin çağılıtlarına bağdaş kurup oturmuş
Sarı saçları mukaddes papatya kız
Gözünün kirinden günah temizliyor ıslak beyaz bir tül dudaklarıyla
Yanan köy evlerinin tek suçlusu benim
Yanan konakların alev alan buzul kadınlarının da
Köprüden atlayan rahibin çıkarttığı son istavroz
İle başlayan sağanak yaz yağmurunun da sorumlusuyum
O rahibin gözyaşlarının ve intiharının da
foi na cruz işte orada çarmıhta ya da bir labaratuvar
Hiç de steril olmayan aletler ve cihazlarla
Loş bir ışık altında çalışıyor bunalmış melekler
Bu sene hasattan elimize sadece mutsuzluk geçti
Diye sızlanıyor başak tarlası, orağıyla gırtlığını kesmiş çiftçiye..
Güneşin altında herkes üzgün şimdi
Herkes bir sevgilisini muhakkak kaybetmiş

Bu duaları alın şefkatli bir yeryüzü bekliyor beni
Gitmeliyim kararmadan gece
Bağdaş kurup senin bu odanda en sevdiğin karanlığının kalbine
Gözüme günah döküyorum kir benimle sürsün
Cevapsız kalsın yaradılış diye.

KÖTÜ BİR GÜN

Bir işaret için çıldırıyorum, bir sebep için
Ucuz görüntüler gözlerimi meşgul ederken
Ergenliğine yeni yeni adım atan bir yeryüzünün
Geniş bir salonuna alınıyorum itinayla
Rica ettikleriyse hücrelerim ve rüyalarım
Bedenim ve ruhum artanım ve kalanım
Bir işaret için çıldırıyorum, bir sebep için
Bakın kötü bir gün benim için hemşiremi istiyorum
Desem de hiçbir emir altına girmeden
Onların salonunda boş bir sandalyeye oturuyorum

Sizi cennetten taburcu edemeyeceğiz.

Camların usul usul patlarken çıkarttıkları ses, Anne
Bana nedense O'nu hatırlatıyor sonra hep hastalık
Sonra hep gözlerimde beyaz bir bataklık
Gözyaşları dudaklarının kenarında donmuş genç bir kız
Ferah eteğini savuran rüzgarla, üşümüş kirlî ayaklarını kullanıp
Timsahların çenelerini kapatmaya çalışıyor
Üstelik inanmak için delirdiğim bir duayı tersinden mırıldanıp
Uyarırken O'nu hayati bir tehlikesin sen hayati bir kayıp
Dese de ben inanamıyorum kendime inanamıyorum O'na
Hasarlı kanatlarıyla kelebekleri anlatıyorlar bu salonda bana
Bir işaret için çıldırıyorum, bir sebep için
Uzaklarda niye arıyorsun diye soruyor o kız bana,
Çıkartın beni bu yeryüzünden yalvarırım diye bağırırken
Dışındaki görüntüler arasında çıkan savaşta
Yenileceğimizi söylüyorum bana küsen inancıma

KÖTÜ EVLAT

Sizi kendinize yakıştırdığımız cehennemden mahrum bırakacağız.

Artık uykuma gelmese de beni seviyor, biliyorum
Kötü bir gün bugün, bir işaret, bir sebep, bir dua
Hiç değilse kadim bir ritüel adına çıldırıyorum anlasana!
Değersizsin diyor bana O, boğulurken Anne ah! boğulurken
Ben bu senin dalgın suyunun içinde kanaya kanaya

Sizi kaybettiğimiz kalbinizi aramaya mecbur bırakarak mahvedeceğiz.

Artık yüzünü hatırlayamıyorum O'nun
Bir işaret, bana ısrarla kıy derken canına

Sizi bir eliniz intihar, bir eliniz sevgili özlemindeyken unutacağız.

KALBİMİ KAYBETTİĞİM BAHAR

Kışın fotoğrafını çektim
Gözleri kırmızı çıkmış, özür dilerim.
Özür dilerim kışın rengi gözlerine vurmuş
Beyaz, uzun parmaklı ellerine vurmuş
Bacaklarındaki ay ışığına vurmuş
Bir fotoğrafı yırtar gibi unuttun belki de adımları

Sonbaharın fotoğrafını çektim
Gara yetişmeye çalışıyordu iki sevgili
İki sevgili istasyonun bir köşesinde sigara içiyordu
Yağmur yağıyordu aklıma gelen intihar sahnelerine
Yağmur yağıyordu hayalimde saklanan mevsim isimlerine

Autumn, L'automne, Autunno, en güzeliyse Sonbahar..

Kaç dilde öldüysem, o kadar sustun
Kaç dilde gittiysen, o kadar uyudum
Kaç dilde unutulduk ki ikimiz, o kadar kurşun..
Özür dilerim, yazın fotoğrafını çektim
Gözleri mosmor çıkmış

KÖTÜ EVLAT

Gel yanıma uzan bu odada, en sevdiğin karanlıkta
Şehirler hatırlayalım bir abajurun ışığında seçilemezken yüzlerimiz
Zaten baksana bihayli çirkinleşmişiz
Kilo vermişiz, daha bir beyazlamış tenimiz
Hastane koridorlarında geceyarıları ağlayan kadın sesleri
Çantanda telaşla aradığın kibrit gibi kaybolmuş
Kaybolmuşuz ikimiz de birbirimize verdiğimiz buz vaatlerde
Söylesene, kaç dilde seviştiysek yabancıların çürüten etlerinde
O kadar mı diriltildik bir kere bile düşünmeden ölmeyi dürüstçe

Özür dilerim, ben dün gece sanırım öldüm
Özür dilerim, ben bu bahar sanırım kalbimi bir yerlerde yitirdim

Bir zamanlar birlikte uyuduğumuz yatakta şimdi
Her yanı sinekler içinde bir Sonbahar Cesedi

BEN İYİ DEĞİLİM

Dün gece seni rüyamda gördüm;
Bir ağaca umutsuzca bir şeyler anlatmaya çalışırken
Bir an durup, ağzına sokuyordun kanlı sağ elini
Ucuz bir depresyona ait görünen bir balta
Sızlana sızlana çıkıyordu dudaklarının gaddar gecesinden
Ağacın adını tekrarlıyordu bir arya biçiminde
Ormanın sevimsiz sakinleri sayılan maymunlar
Ve bu rüyanın bir yerinde
Maymunlar muzları terk ediyorlardı gizlice
Toplu bir intiharla mahvolurken sonradan muzlar
Sen sürekli çaresizce bir şeyler açıklıyordun o ağaca
Ve birden durup, ağzına sokuyordun köpüklü sağ elini
Çarlık Rusya'sına ait gibi duran bir cep saati çıkartıp,
Ağaca travesti palyaçoları bu kadar bekletmemesi gerektiğini söylüyordun
Ağaç tek bir kelime etmiyordu ama
Tek bir kelime edemiyordu üzüntüden terk edilmiş muzlar
Maymunlardan ümitsizce haber bekliyordu bütün orman
Sevimsiz de olsalar, onlar da birer mahluktular.
İki ağaç, iki göl, çok fazla gözyaşı vardı rüyamda
Her şey iki sevgilinin bir yılan tarafından zehirlenmesiyle başlıyor
Zehrin ölmeden önceki nihai etkisi halüsinasyonlarla devam ediyordu
Gökyüzü ve toprak, suların üstünde dalgalanan o ruha şükrediyordu
Bense şükrediyordum uyanabildiğime altıncı gününde bu zehirli rüyanın

KÖTÜ EVLAT

Dün gece seni rüyamda gördüm;
Nereden, nasıl bulduğuna anlam veremediğim bir
Usturayla barsaklarını deşerek intihar eden bir Tanrı'yla açılan
O fim vardı kırmızı siyah ekranda
Tarih 20 Ekim 1961'i gösteriyordu
Fas'ta bir otel odasında kalıyorum
Ve bir uzakdoğu restoranında böcek temizleyici
Olarak çalışıyorum diyordun gözyaşları içinde bana
Ben iyi değilim inan bana nolur inan
Bu böcekler uyurken saçlarımı yiyor sonra da her yere
Kremaya bulanmış sinek boku sıcıyorlar diyordun ümitsizce

Ben de iyi değilim sevgilim
Biraz daha kötüye gidiyor her gece
Dün gece bir rüya daha gördüm;
Orman, o iki sevgili ve yılan,
Muzları terk edip mutasyona niyetlenmiş serseri maymunlar
Ve kederden ne yapacağını şaşırıp uyuşturucuya gömülmüş muzlar
Ve iblise kanat dikmek için benden beyaz ip ve iğne isteyen terzi balinalar
Ve o film sürekli oynarken gri gökyüzünde
Ben de hiç iyi değilim sevgilim
Biraz daha kötüye gidiyor sensiz geçen her gece.

ÇILDIRMİŞ ÇİLEK TARLALARI

Köpüklerde susamış çıplak bir köpek
Ve sevgilimin üşümesi geceleri
Hep üşümesi gecelerin gündüzlere bulanık terfîsinden

Devrilerek kalksa da etin güzünden
Yoksayılmaya değin yürümek,
Bazen ölerek güzelleşmek
Denebilir belki yeşil sesindeki
Tellere çalınan siyah valsere.
Köpükler altında çiftleşen
Karnından dizlerine çatlamış bir köpek gibi
Sevgilimin üzülmesi derinden
Üşümesi geceye tehdit
Gündüze çıkık kemiklerle yürüyen
Hep siyah hep limoni tesellilerden

Ve gömülerek büyüyor ışık
Dalgın mavi, ve caz
Altında suçlanarak değışen parlaklık
Delilik de soyunacak birazdan
Çizilememiş bir Modigliani tablosu gibi
Boyaları akacak yalnızlığın
Okunamamış bir sure gibi kalacak
Ömrün belaya olan borcu

KÖTÜ EVLAT

Kütüklere sarılmış bir sonbahar yatağı
Kadar beyaz, tül ve şamdan
O sevgilimin gözlerindeki
Üşümesi gri tülbentlerin
Dargın su, ve klasik hüzün.

Dökülerek süzülüyor ışığın elleri
Ve o kadın
Çıldırılmış bir çilek tarlası gibi
Üstünde ayak bilekleri çizik gökyüzünün.

GECECİNLERİ

Lekede buluşmak, eğer hayatının son sayfasında tuhaf
bir nota rastladıysan.

Lekede anılmak, eğer gerçeğin son reddinde uyuşturucuya
ağır bir teklif gibi sarıldıysan

Lekede ağlamak, eğer sevgilinin ayak uçlarında bir
yabancı olarak ağırlanıyorsan

Lekede okşanmak, eğer anneler öldürülmüşse paralel bir evren
gibi uzanan rahimlerinin mutlak krallığında,

Lekede, leke olarak kalmak..
eğer adın dahi okunmuyorsa gece yarısı
fısıldanan cinlerin dualarında!

lütfen tanrım, sıradaki hasta

RADYOLAR RADYASYON

Şekilsiz raconunu kırıp kalp atışlarının,
Sıfır kilometre bir avcının kırık parmaklarının dokunduğu
Beylik bir tabancayı alnıma dayıyor gözlerindeki radyasyon.
Viktorya çağında randevusuna geç kalmış yalnızlık
Basit dışavurumunda aşkın çok figüratif bir beklentiyle
Sevişir buluyor kimi erotik dövmeleri
Yol alıyor kurutulmuş geometrik bir yaprakla
Şimdilerde örümcek ağlarını eşeleyen
Soykırım kaçkını bungun yahudiler

Artık devasa basitliği taşıyan şu bitişik müslüman beklentiler
Yalnayak sürtündükleri sırat intiharında sırtlarında koyun yerine
Kurban edilmesi beklenen
Uzun saçlı, uzun anlamlı, ucuz ojele,
Pentagram kolyeli bir anarşist taşıyor gizlice

Bu yollandığımız karartıyı çok iyi bilir oysa kediler
Ne cehennem, ne de herhangi bir dinin ince hiçliği
Radyolarda hep bilindik hüznün teşnesi olan, düpedüz
Çakıl taşlarıyla çözülmeye çalışılan aşk denklemi

Kafatasındaki urun hacmine sığınan saten toprağa
Sargılı parmaklarıyla eğilen geometri
Tek bir şekil karalıyor ağlaya ağlaya;
“ $x+y$ eşitir hep yalnızlığa!”

Kalbimdeki bu unutulmuş radyolar
Artık arkadaş da olabiliyor gözlerindeki radyasyonla.

JOTUNA

‘ krizin eşliğinde sabahlar gözyaşı’

Veda ihtiyacı yeşeren ağaçlar bilirdi
Gökyüzünü silahla tehdit eden aşırılık
Velhasılı uzak ihtimal, vicdanında kriz
Taşıyan tanıdık alametlerle sabahlardı gözyaşı
Gözyaşı, ne çok sala verirdi
Her günün yalnızlığının altında ezilen
Şehirlerarası bir bilinç taşıyan yaralara!

Jotuna,
Sözlüklerde bahsi dahi geçmeyen
Elleri büyük ağaç ölüleri
Ölgün bitkilerin güneşe karşı
Giriştikleri alametsiz cihadın efendisi
Cihatta dinini kaybeden hayat
Cihanda faydasız bir çift kanat
Tüyleri yıpranmış bir şahinin
Gözlerinden süzülen kanla
Yazan, azaltılan anda buruşuk bir tan
Gibi beddua sürçmeleri aşılaman
Kimi yalnız meczuplar bilirdi bu beden

Jelatinli bir kağıtta saklı tutulurdu o zamanlar aşk
Kaşık kaşık ateş getirirdi ayakuçlarına
Zamanı tanımayıp sefil alametlerde uçuşan sanrılar.
Samanlar; yanmış, külleri tanınmaz saten samanlar
Sanıldığı gibi sarılmazdı umuda o zamanlar
Umut, hep bilirdi kimi kitapların kenarına işlenen
Dudaklarında bir kaç kırık sözcükle
Kaşık kaşık tende uçuşan
Sonra uçmayı da unutan yırtıcı kuşu
Jotuna,
Kutsal kitaplarda iblisle aynı sayfaları
Bölüşen garip, belki de acı anlam

Jotuna, hiç konuşmayan bir bilinç
Unutulduğu günü unutamaz hiç
Sizler de unutulduğunuz o gün kendinize
Hiç bir lisana kabul edilmeyen
Yeni bir isim edinin!

KÖTÜ EVLAT

Biri daha gitti biri daha
Biri daha terk etti biri daha
Biri daha gitti ah öldü biri daha

Saçlarımı uzatsam daha da siyah olacak gece
Bir gözümü çıkartsam sonra birini daha
Lanetlenecek kasaba lanetlenecek şehir boydan boya
Uzun yola çıkacak karıncalar yanlarına şeker almadan
Torbacımla ayrıldık, ağlıyoruz birbaşımıza her krizde
Polisler benden umutlarını kesti
Hemşireler adım bile duymak istemiyor
Bir de annem ah annem çarpıyor her seferinde
Kentın kubbesindeki şifrelenmiş gerçekliğe

Biri daha gider biri daha
Biri daha terk eder biter biri daha
Biri daha gitti ah çürüdü biri daha

Seni öpsem, Karındaşen Jack! diye bağıryorsun ama
Biri daha düşüyor biri daha yeri tokatlıyor işte
Çarmıh ayrıntıdır, asıl mesele terk edilmekte
Neden baba, neden bıraktın beni!
Neden baba, ah neden bıraktın sen beni!
Bir kadını var birçok yaram bir adım var ve de talan
Bir anam var her sabah sarhoş ah bir de babam gökteki yaram
Seni sevsem, Katil Evlat! diye bağıryorsun ama
Saçlarımı kessem daha da geç doğacak güneş
Tarlaya bak başakların çıkartılan kalplerine aptal kadınlar!
Şu ölüye bakın bakın şu ölü'nün kalbindeki gümüş yağmura aptallar!

Biri daha biter biri daha
Biri daha gider ah biri daha
Biri daha terk eder yara dikilemezken biraz daha

Ben kaldım O'ndan geriye
Ben arttım budala aşktan öteye
Ben saçıldım karanlığın zerrelereinden derine
Kötü Evlat diye bağıryorsunuz,
Ne zaman bir adım yaklaşmak istesem size
Şafağa bakın ayın büyüyen tümörüne aptal kadınlar!
Ölüme bakın definin çözülen duasına aptal kadınlar!

Biri daha bitsin biri daha
Biri daha gitsin ah biri daha
Biri daha terk etsin beni yara dikilmesin daha fazla

KÖTÜ EVLAT

Sır çözülsün artık aşağıya ineceğim
Saçlarını sevmeye kalksam,
Mezarkazan Evlat! diye bağırırsan da

Seni seviyorum
Ama ben karanlığı tercih ettim

AŞK VE ÖLÜM

“Sevgilim, sen bütün geçmiş günahlarım için verilmiş bir cezasın..”

Nick Cave, I Let Love In

BENİ SEVİYOR MUSUN?

Tüm bu alevlerin ve gürültünün kaynağı, biliyorsun, kalbim.
Ve birdenbire bir kalp kırıklığı. Sensiz uyanılan sabahlar, hep kriz.
Yatağında uzanıyordun bacaklarını yüzüne dayamış
Hiçbir şey üzmüyordu beni senin şu saçların kadar senin şu yüzün kadar
Kötülük kemiklerimde göverirken benim içine daha çok battığım
Şu teninin zambak beyaz bataklığı kadar.

Kendi kendine bütün gece vurmuş bir kilise çanı gibiydi dudakların
Öleceksin, mahvolacaksın, yok olacaksın diyordu
Dağınık yatağında çok üşüyen bacaklarının arasındaki melekler tiranlığı
Sessizsin, kabul ediyorum ben sana pek iyi değilim ama
Tüm bu alevlerin ve gürültünün kaynağı, tahmin edebilirsin, kalbim..
Ve birdenbire bir karın ağrısı. Sensiz geçen geceler, hep Berlin
Hep tuhaf bar kadınlarının telafuzu kolay vücutları ve Elveda Sevgilim diye
Henüz bestelenmemiş bir Leonard Cohen şarkısı
Seni gördüğümde anlayamamıştım neden bütün meleklerin ağlaması
Söylesene sevgilim sevdiğin gibi her şeyi kirletmeyi ve kanatmayı
Beni seviyor musun ?

Sabah ezanı yıpranmış azalarını daha da fazla yorarken,
O sesle daha da fazla dağılırken beyaz ve yorgun etin
Kabul ettim, seni çok incittim ama suçu baştan kabul edilmiş bir ceza gibi
Sevdiğimi seni hiçbir geceye dinletemedim
Şimdi gözlerinin daldığı o boşluğu da,
O'nu da benim bu uhrevi kaybıma gizledin.
Biliyorum, artık ne söylesem
Bakışlarındaki şu dökülmüş cam parçalarını temizleyemeyiz.

Pas değil bu sadece sana değmeye heveslenen dudaklarım
Ve neden neden neden yağan yağmurun omurgası
Senin benim derimle çoğalan her yere çarpan gzyaşırlarla saçılan adın
Bu gece bir şehri yakmak istedim
Bu gece bir camiinin kapısını yumrukladım ellerim kanayana değin
Bu gece masum, güzel bir şeyi mahvetmek istedim
Bu gece oturup sana her şeyi açıklayan bir mektup yazmayı istedim
Bu gece bir soruyu cevaplamadan, unutmak istedim
Duymamıştın, uyuyordun berrak suların bile hayali bedenini
Tüm bu karartının ve yalnızlığın kaynağı, biliyorsun, güzelliğin
Ve birdenbire rencide edilmiş bir ruhun seni bulabilme gayreti
Hayır, manyak filan da değilim.

Söylesene sevgilim, söylesene katılım!
Sevdiğin gibi sabahın rengini
Yağmurun senin saçlarına muhtaç siyah yivlerini
Söylesene sevgilim,
Seviyor musun sen hala beni!

BİZ ÖLÜMÜ İSTEDİK

Belki de bu mide krampları
Bu paslanmış şarkıların bir nakaratıdır
Sevgilim damarlarımın mağarasında uyuyor
Bense bu yüz yılda odalardan taşan kirli evraklarda
İstiflenmiş perişan organların ve hislerin
Yeniden başlama arzularını okuyorum acıyla
Sevgilim yaklaşık üç saattir uyuyor
Camlar evrene değin açık
İsa'dan Beri üşüyor sevgilim
Ama yine de ısrarla başı açık.

Belki de bu derbeder vücutlarımızın azalarının çığlık çığlığa kaçıışı
Bu kirlenmiş evrakların bir kenarında yazılmış olmalı
Bir an için uyanmalı, sevgilim, bir an için bana dokunmalı

Yine de bu mağarada mide ağrılarıyla
Paslanmış şarkıların içimizdeki kuşkuyu azarlamaları
O, duyduğumuz ilk korkudan bize kalanın sıkıntısı
Hepsi, ama hepsi
Yeniden başlama arzusunu bir kenara koyup
Ölümü istemenin rahatlığı

Sevgilim günlerdir hala uyanmadı.

BÜYÜ

Daktilomun ölüsünün üstünü örttüm, duasındaydım son gecemizin
Bir yüz yıl sonrasının, alnımla kalbimin arasının aşk mektupları;
Bütün iyi çocukların mezarlarına ben topraklıtım,
Sen yalnızca aramızdaki tülü araladın
Nasıl kirletmiyorsa kar zırlı saçlarını, arınılan bir şeyin,
Mesela yola çıkarken evde adını unutabilmenin
Nasılı olmayan bir terkin boktan eğitimliğinin
Ya da hiç yoktan bir haç ve bir beden biribirinden kopamayış hikayesinin..
Neyse, bütün vahşi hayvanları besler gibi
Senin odanın bir köşesindeki kafeslerde
Beslemiştik birbirimizi hiç evcilleşemeyen mutsuzlukların esaretinde
Ben de yalnızdım, o da şu da bu da,
Şey bu velet duada detone - o kız çocuğu aşta kusursuz
Bu vücutları ait oldukları ruhlara götürün,
Şu kuşları da şu kadını da öldürün
Diye geçirdim içimden seni sırlıslıkla, ince siyah bir ceketlen
O kış sinemasının kapısında derbeder bir halde beklerken

Bir kadın hatırlıyorum, büyüğü ellerinden değil de
Göz kapaklarındaki bakımsız renklerden
Bir suretin yarasası, bir kentin bakışlara dağılması,
Herkesin O'na, o an, O'nun bahtsızlığına bakması
Sevgililer gününde öldüğü söylenir rayıhası ömrümün lekesi
Bir başkası Berlin'de ucuz barlarda loş bir ışık şimdi dedi
Büyüsü etinden değil kanayışı benim gözyaşlarım, bir aziz bir kötü oğul
Gibi bükülmüştüm önünde Tanrım'ın, kuşkuydum, buruktum, çürürken
Ağacına sarılan bir meyveydim - birazda O'nun kollarında rencideydim

KÖTÜ EVLAT

Ben piyanomun ölüsünün üstünü örttüm,
Senin cenazenden az önceydi
Bir yüz yıl sonrasının terk mektubunu
Kırık bir pencerenin kenarında bomboş gözlerle okurken
Son bir kereliğine, bu yeryüzünden senin adına da nefret ettim

CENNETTEKİ HEMŞİRELER

Gözlerinin acil bölümüne kaldırıldım yuttuğum haplardan sonra
Acıyarak bakıyordu bütün hayvanlar bana olsun onlar da mahluktu nasılsa
Annemin elleri değildi bu eller
Ve durmuyordu kanamam dokunamayınca sana
Gözlerinin acil bölümüne yatırıldım bütün dualarım akşamdan kalma
Damarlarımda dolaşan asil kandan ne kadar da mutsuzdum ben oysa

Ardımdaki otoban, adın olarak kalsın biraz sonra ekipler geldiğinde
Herkes yanılacak özellikle kuram bilhassa kriz
Sanılacak sensiz geçen bu gecelerde bir başına yerleri tokatlamam

Altı üstü yağmur yağıyor deme bana saçlarım ağrıyacak yoksa
Bir otobüsü havaya uçurmak ne işime yarayacak ayrıca
Ardımdaki köprü, adın olarak kalsın
Biraz sonra *Hakikat* başlayacak televizyonda
Düşmüş melekler vardı yanımda şarkı söylüyordum
Serumla bağlıydım dudaklarına
Bir gece aldığım telefonunla başlamıştım ya bir hayvan gibi bağırmaya
Şimdi temizim,
Ardından eğiliyorum ve bakıyorum güzel mi güzel vücuduna

Ardımdaki hayat adınla dikilsin mezartaşıma
Biraz sonra cennetteki hemşireler ilacımı da verecekler nasılsa

Biliyorum iyileşerek taburcu da edilemeyeceğim ama
Seni hayal edince sevgilim her yer Sidretül Münteha.

O'NDAN SONSUZLUĞA

Bir kızdan bahsedeceğim size
Üst katta oturuyor gözyaşları dökülürken
Ah gözyaşları batarken benim ellerime
Timsahlar ve zehirli tuhaf yılanlar da var
Çarşafının bembeyaz tenine yaptığı kötülükte
Bir kız üst katta ağlıyor gözyaşları mahvederken
Ah perişan ederken beni her gece

Günlüğünde mürekkebe batmış kötü cümleler var geçmişi hakkında
Biliyorum, şu renkli çoraplardan giyiyor beyaz bir tül ayaklarına
Ve mutfakta oturup yere ağlıyor gecelerce ah bu kız
Ağlıyor gözyaşları daha da canileştirirken içimdeki katili

Bu ona sahip olamayışım, bu çileyle karışık pis tutku,
Biliyorsun bu sadece boktan bir yara.
Yürüyor oysa o yalınayak yürüyor umutsuzca ve umarızca
Gözyaşları patlıyor ah patlıyor mutsuz ucubelerin
Sokaklarda başıboş dolaştığı bir karnaval havayifişeği gibi
Benim dudaklarıma, benim gözlerime, benim ellerime, benim kasıklararıma
Dökülüyor işte yine dökülüyor kemikleri de bütün açık seçik giysileri de
Üst katta yaşıyor, bilirsin, bir sabah uyandığında
Artık hislerin ve gerçekliğin senden bir katil yaratmıştır gizlice
Dairemdeki boş bir sandalyeye oturup dinliyorum her gece
O kızın yalvarışlarını, o kızın ağlayışlarını, o kızın dualarını ah her siktiğim
gece!

Esirgeyen ve bağıslayan Tanrı'ya rağmen
Ah öldüreceğim bu kızı
Gözyaşları damlıyor ah baksana yine batıyor kemiklerime!

O'ndan SONSUZLUĞA!
O'ndan SONSUZLUĞA!
O'ndan SONSUZLUĞA!

Gözyaşlarıyla boğmalıyım bu kızı belki de!

AŞKTA AZINLIK RAPORLARI

tehlikeli sızılardan ölçülmüş
bir kabusun tüpü içinde
kaynayan suyun
taşan katıya duyduğu telaşta
seninle el ele yürüyoruz
bir yanımız algı
bir yanımız rüya içinde

oysa söylenecek çok
yanlış var ziftli dillerimizde
bir çıkış kapısı da yok
henüz inşa edilebilmiş
güzel bedeninden benim cesedime
ve en çok da gecelerin
kırgın süsleriyle oynatıldığı
o büyük sahnede
sen de çıplaksın ben de
bir elimizde kutsal kitab
bir elimizde yeşil hançer
sürekli o maskeli kullarımızı
arıyoruz gözyaşlarımızdan
bir demet yasemin içinde

sevgilim, eğer kainat bir
deney tüpünde
suya dolan bardak ise,

temelli yanlılık olan
bu bedenimle
eğildiğim ve usul usul
alnımı değdirdiğim
tek seccadedir yüzün.

ölerek ibadet edilen
aşk mabetlerinde

İSTANBUL'DA BİR UÇAK KAZASI

Bu sabah uyandım gözlerinde Londra'da yağın yağmur
Eksi soğuklarda dolanıyorken bu ikimizin vücudumuz
Tutuşturdu abajuru titrek bir parmağın buğusu,
O seninle benim ertelenen yorgunluğumuz.
Denedim, ilk mermi kalbimi eskitti
Denedim, ikincisi zamanda izdi geçti
Dokundum usul usul tül bacaklarına
Ve bu ince beyaz bileklerinle iğnelendim
Bir rehavetin çok kusturan ilk deneyim taraflarına

Kapılardan geçiyordun belli etmeden ellerine
Cennette ayrılmış yerin var, her şeyinle benim gözlerimde
Biraz sarhoşsa ağlar bu saat kulesi biraz haplanmışsa akar zehri
Gecenin bir vakti uyanıp gitmek istersin
Gecedен bir hikayeye dönmek istersin
Gidemezsin, ben çok üşürüm öldüğümde özlediğim toprak sensen
Gidemezsin, ben çok kirlenirim seni yedi meleklerle beklerken

Bu sabah uyanamadım kalbinde Paris bile yalandı, yanıştı
Eski soğuklarda dolaştım ben de üzerimde ince siyah bir ceketlen
Aklımda yalnız sesi kısılmış kahverengi bir piyano gibi kalmış tavşan tenin

HASTANEDE GÜNEŞLİ GÜZEL BİR GÜN

Bugün odamdan dışarı çıktım
Biraz yürüdüm saçlarım uzun zaman sonra aşkıyla taralı
Ellerimi ısıttım nü bir günde
Aynalar çarptı yüzüme, yüzüme cam parçaları dağıldı
Bugün her şey biraz daha iyi
Biraz daha sakın dedi dut ağacı bakıp gözlerime
Dut ağacından bahsetmişim sana dut ağacının elmas renginden de
Gönderdiğim son mektuba kırmızı bir dut
Sürmüştüm rengini bırakmıştım üstelik hisset diye

Hastanede güneşli güzel bir gün bugün
Sevgilim yüzün gibi sesin gibi ellerin gibi
Gülümserken dudaklarından havalanan saçları ıslak birkaç melek gibi
Dışarıda hayat var dışarıda insanlar ve karnaval
Dışarıda kediler ve yağmur var dedi dut ağacı
Ve dut ağacına çıkmış bir başka kuşun sevimli şarkısı adını mırıldandı
Bugün her şey biraz daha iyi biraz daha iç açıcı dedim kendi kendime
Gönderdiğim son mektuba cevap vermesen de
Seni sevmemi çarmıha ve beş mukaddes yaraya ve o mızrağa dair
Basit bir detay olarak görsen de
Dut ağacından bahsetmişim ya uzun uzun
Sana benzeyen beyaz bir dutu sevdim parmaklarımla dün bütün gece

KÖTÜ EVLAT

Hastanede güneşli güzel bir gün bugün sevgilim
Bağladım kendimi dut ağacının bir dalına
Bağladığım gibi ömrümü yağmurla dağılan saçlarına
Güneşli, güzel bir gün bugün dedim kendi kendime
Bir de sen olsan şu oturduğum bankta, yanımda
Nasıl mutlu olurdu bütün üzgün tavşanlar
Arabaların farları çarparken suratlarına

HURDA, ÇALI ÇIRPI VE KÖTÜ ÇOCUK

Boğuk bir sesle fısıldırken şu makus geçmişimi şimdi
Uyuduğumu hatırlıyorum
O'nun kollarının ardı boş ve kırmızı bir mezbaha çalgısı
Ve bir kız hatırlıyorum perdelere sarmışken beyaz ayaklarını
Ansızın uyandırılıyor gündüz kabuslarından. Öyle huysuz ki sabahları
Kapısını çaldığımda - zilin sesi kırbaç sesi.. Onun sesi, bir gülün ezilmesi
Dudaklarımdan öpüyor evdeki kedi umutsuzca seyrederken ikimizi

Hep suç hep kötü şeyler yaşadığımız, konuştuğumuz
Hayali ruj lekeleri bırakıyor kemiklerimdeki kuruntulara
Yalan söylüyorum, ihanet ediyorum,
Banyoya gidip saatlerce bileklerime bakıyorum
Kahverengi bir köşesinde çatlamış dudaklarının bir rüzgar mıyım
Yoksa bir hücre soğuğu eserken kasıklarımında onun yüzü bir silah mı ?
Kim vurulacak bu ayrılıkta ?
Kim en çok kanayacak?
Kim en büyük suçu üstüne alacak?
Seni istiyor, seni istiyor gündüz kabuslarında
Boş bir yolun ağaçsız, yıldızsız, sessiz bir noktasında
Hurdalarla, çalı çirpilarla ve ayak izlerinle tek başına oynayan kötü çocuk

Seni istiyor hiç ölmeden, hiç dua edemedi
Hiç istenmeden, bir başına kollarının ardındaki hüznü karanlıkta
Tek oyuncağı çalı çirpi dudakların ve
Hurdalığa alınmış hatıralarında
Hiç çalamadığı bir çalgı gibi birkaç önemsiz gözyaşı

SABAHIN DÖRDÜ

Sabahın dördü, neyin kanıtı olarak saklanabilir ki ?
Ardı sıra sigara izmaritleriyle besleniyorken bütün bir oda
Maviye boyamışsın bir gece uyanıp evinin duvarlarını
Ve artık odanın camlarını sabahları erkenden açıp yaktığın sigaranın
Dumanından seyrediyormuşsun sabahın ilk ayaklanmasını
Hayatın güzel, saçların hala ıslanmamış, gözlerin ışıltılı bir mücevher
Kanaması. Kanaması bebeğim, bir mücevherin kanaması gibi her yerim
Gözlerini hatırlarken üzerime doğru koşarak gelen insanların gövdeleri
Bu odanın duvarlarına çarpan benim gövdem,
Ve bu kalabalığın içinden sadece ikimizin üstüne yağan bir..
Yağmur mu ? Nasılsa denecek
Kar mı ? Zırhsızım, muhakkak üşüyeceğim

Bir otobüs, neyin kanıtı olarak saklanabilir ki ?
Tanımadığım insanların arasında sen, ben aracın dışında
Seni benden ayıran camlara tükürsem ya da
Bir an yumruğumla şu ayrılığı paramparça etsem
Kaçırma gözlerini, deliremeyecek kadar yorgunum
Bir mağara uzunlamasına beni dişleri arasında geveler belki
Ve sen yokken ağlaya ağlaya kılınan bir namaz ya da alınan bir vuruş
Gerçekliği sevmeyi bir yana bırakıp, seni düşünürüm.
Çocukça addedilen, çocuklara mahsus yalanlarla pis bir ruhu
Temizlemek ne denli komik ve acınasıysa
Bir paçavrayı nasıl değerli kılamazsan
Sen bunları hiç hatırlama, gel bana
Gözlerindeki o mağara beni derin bir uykuya davet ediyorsa
Yan yana uyuyamadığımız geceleri saklayalım hiç değilse
O mağaranın huzurlu karanlığında

Neyse, edebiyattan bahsetmek canımı sıkıyor artık
Müzikten, sosyal teorilerden, iktidardan, uyuşturuculardan
Ciddiye aldığımız çok kötü bir şaka gibi evrene yapışmış insanlar
Oysa ben ciddi olamıyorum birçok acımda, sırrımda ama Sen
Bütün dini masallarda, fabllarda ve sırlarda neden tenin var ?
İmgelere başvursam, hani şu önümdeki masada buğusuyla
Beni yoran aman allahım inancımı bir kenara bıraktırıp,
Şer ruhlarla başbaşa beni şirke koşturan adınla yalnız bıraktılar

Adının geçtiği bir duada sular yükseldi, bir yıldız kıyameti gece
Çökerken bütün kemiklerime bütün hücrelerime senin yüzünü
Dövmeledi cinlerin beni artık korkutmayan
Cama tırnak sürter gibi çıkan o çıldırtıcı sesleriyle
Gereksiz bir ağrı yayılıyor odaya gece ve sabah arasında
Bir yerlerde, odalarında ya da duvarlarında kendilerine mahkumlar
Kendilerine mecluplar, kendilerine celp edilip çürümeye nadas bırakılmışlar
Yağmur mu ? Nasılsa denecek..
Otobüsün mü ? Bilmiyorum, umarım bir yüz yıl daha gelmeyecek
Hangi şehir burası, niye saçım kısa, pantolonum kısa, adım kısa
Biz, neden bu kadar uzun boyluyuz, bak sen 1 77 , ben 1. 87
Yakşıyoruz da, ama bebeğim ama

Sabahın dördü, neyin kefeni olarak saklanabilir ki
Şu senin gülümsemenin mi, incecik ellerinin mi,
Soyulmuş muz kokan bacaklarının mı
Yoksa dokunamadığım usul usul öpemediğim
Ama sonsuzluğu çekilebilir kılan dudaklarının mı

Bütün hayvanlar, ağaçlar, insanlar parçalanırken hızla
Seni değil bir kıyameti öpüyorum ben, bak o yıldız, hala yukarıda

KAHİNLER, KATİLLER VE SEVGİLİLER

Tek bir tuşu kanlı piyano dudakların
Kırık parmaklarımla dokunmaya çalışırken
Ruhlar odamda kayboluyor uçaklar kimseye haber vermeden
Kalkıp bir şehri siyaha boyayıp terk ederlerken
En sevdiğin gömleğim kan içinde
Teninle büyüyor dualara olan güvensizliğim
Etin yüzünden daha çok aram açılıyor meleklerle
Kuyulara durup dururken geceleyin yalınayak
Evden kaçıp bakan bir çocuk
O çocuk kahine danışabilsem,
O zaman ilaçlarımı almayı unutmayacağım
Belki de tahta bir zemine basan senin topukların
Ve bir köprüden atlamak kadar huzurlu olan ayak parmakların
Sadece onlar inandırabilecek katili aşkla ölüm arasındaki ilişkiye

Ve eğer katilin kan içindeki gömleği
Mutsuz balıkların suda irtifa yitirdiği rengi alırsa birden
Tek bir tuşu kanlı piyano dudakların
En sevdiğin yağmuru kimseye haber vermeden dindirecek
Biz yürürken şehrin alev alan köprülerinde el ele

Kahin ağlayacak.
Katil bir daha hiç konuşmayacak.
Sevgililer..
Onlar öpüşmeyi unutacaklar gizlice.

SEVGİLİM MORFİN

Diyazem mi bu gözlerin, bu ellerin, bu dudakların sevgilim
Kendimi sanırım ben yine kaybettim

Ama yine de,
Geceye çıkıp görünen gündüz nasıl korkar
Gün ışığının telaşlı sevişme seslerinden
Oysa
Ben, çiçeklerin de kavrularını getirmelerini istedim
Koma anında koklar,
Seni düşünürüm kimseye belli etmeden diye

SAYGIDEĞER KARANLIK

Eğer tülse, örtemiyorum seni beyaz beni kötü yapıyor
İzinsiz seyrediyorum kuşkularını büyümüyorsun bu yüzden
Bu öykünün içi sanki bir duanın tedirginlikle bitirilmesi gibi
Ama biliyorum ki
Aynı yatakta birbirimize sarılmış uyusak da
Hep başka kabuslar görüyoruz
Önce aşk olur sonra karanlık dediğim anda sana
Veda edip açmaktan vazgeçiyor çiçeğin biri saçlarında
Senin saçlarında birkaç hayvan toplanmışlar
Su içiyorlar doya doya üzgün gözlerinin kıyısından

Bunu anlatmalıyım sana;
Gözleri bağlanmış bir kurbanın beyaz bir yatağı var
Gözleri bağlanmış kurbanlar gözleri pis bir beyazdalar
Ah bu akşam sen ne içsen ben sarhoş olacağım
Bu akşam sen ne kadar gülümsesen uzakta bir balkonda
Ben sabaha kadar hem kusup hem ağlayacağım
Çünkü önce aşk olur sonra karanlık
Çünkü önce bir trene binilir sonra bir hayattan inilir

Ölüm kuyruğunda alınan ucuz bir bilet gibi bekliyorum seni
Bu yolculuğa birlikte çıkacağımızı düşünmüştüm bir kaç saat önce oysa
Şimdi ceketim ıslanmış saçlarım paslanmış ve bir paçavra gibi
Taşıyorum günahlarımı dudaklarımda, öpüşmedik, öpüşmeyeceğiz
Belki de bir yüzyıl boyunca kanla besleneceğiz hiç yara da almadan
Ama önce aşk sonra karanlık sonra birkaç şarkı, sonra O
O, berbat hayatlara arka plan anılar, O saygıdeğer karanlık

Eğer tülse,
Sabahları açıp temiz havayı dolduramıyorum tembih ettiğin gibi içime
Suçsam, kusursam, izinsiz de olsa seyrediyorsam seni
Tanrım da gitti, Onlar da
Hiç değilse sen unutma
Önce aşk olur sonra hep aynı siyah

ÖLÜMÜN VE AŞKIN MİMARİSİ HAKKINDA

Yıkılan yeni binalar, kafatası vadisinin tam ortasında
İki omzumda taşıdığım mahkum edilmiş hırsızlar,
Otoyolun kenarındaki mutsuz ağaçlara bakan
Ölü doğmuş afro albino çocuklar;

Al bunlar da yağmurlu bir sabahtan artıp
Kemikleri sıyrılmış bir cennet masalından sana kalanlar
Güzün güzü çarptı durdu gecenin hassas duygularına az önce çünkü
Hesaplanamamış bir felaket gibiydi saçların
Sen değil ben taşıyordum
İsa'dan beri görülmemişti böyle bir çarmıh

Kabul, binip gittiğin otobüsün şoförünü de ben vurdum
Ve artık bedenim yıkılırken çıkan sesler
Seni sevdiğimi söylemenin yeni bir şekli sanki
Seviyorum - Seni - Ölüyorum - Seni
Havarilerim neden evime taşımıyorlar ki beni
Yoksa terk edildim mi ?

"Elohi, Elohi! Limâ sebaktanî ?"

Kabul, dudaklarını öpmem şu sefil ömrümün tek salih ameliydi

Bu şehirde küvezden sekip hep kalbime çarpan kurşunlar gibi yağan
yağmurlar
Sevgilim bilemezsin beni sensiz burada bu insanlar nasıl üzüyorlar

Üzüyorlar dediysem onlar da değil
Karlı bir sabah bir cam kenarında oturmuşken
Senin parmakların değişiyor saçlarıma dudaklarıma dünya dönüyor diyorsa
Birileri hala insafsızca umurumda bile değil ne komşumun refahı
Ne alemin rayihası ne İstanbul ne Nasıra ne de Golgotha
Hakikatin şık örtüsünde senden öte bir sonbahar tanımıyorum zira

Al bunlar da melekler ve tarifsiz tesadüfler
Al bunlar da gözlerinden ellerime bulaşan katil suffeler
Dünyanın En Güzel Mimarısın aslında
Gülümserken yıkıp sonra tamamlamadan
Bıraktığın bu iskeletim yüzünden
İnan! İnan! İnan!
Bana hiç değilse bir kereliğine inan!
Ölümün buruşuk örtüsünde senden öte bir kış üşümedim daha ben

Seni şimdi öpsem, seni şimdi öldürsem
Kar da yağar mı kanayan azalarım sana veda ederken
Ya da unutulmuş boş bir uçağı kaçırp,
Gözlerinde türbülansa girsem..

Sen yine de bunları boşver
İnsanlar iyi değildir zaten

BEN BU ATI SENİN YÜZÜNE DE SÜRECEKTİM

Gözyaşları, kalbime dar bir mezarın rötarlı kazılışı..
Elleri, silis bir kuşun kanadının bağışlanamayan
Uçuşuyla düşüşünü birbirine karıştıran ağdalı yalnızlığı!
Umut mu etmeli dizlerinde dipsiz, edepsiz yaranın
Ya da lanetlenmiş bir lisanın sessiz harfleri gibi
Sığındıkları aralıklarda ıslak mazaretlere
Uçsuz bucaksız bir gül
Uçsuz bir yangın merdiveni mi sunmalı ?

Evet, evet belki de suna bir gözyaşını
Alıp bir başka yüzünün yılından
Aşağı sarkıtarak o bulanık midillilere bırakmalı!
Minimal bir ağrıyla sabaha kadar kusmalı!
Bense ağladığımı bilmediğim halde
Saçlarımı ıslatıyordum - bir şehirden
Bir başka şehre geçen temsillerde.
Bir şehre bir başka şehrin sesiyle seslenmeme
Kızan bir deniz kızı son kanadını siliyordu
Sevgilisi mutsuz balığın cüzzamlı yüzüne!
Cüzzam kaç Z ile yazılır diye sormadı ki bana kimse

Anne, sevgilim beni bir mezara bırakıp kaçmış, camiye değil.
Anne, susadım. Çok susadım ben yine!
Benimle beraber yeşil cinler de susadı
Antenler alamadık etlerimize antenler daha derine sarkıtıldı!
Bir bahçe sığdır evimize anne, bir at besleyelim böylece
Bir atımız olsun, yelelerini babamla süsleyelim sessizce
Anne, ben her şeyi, ben bir şeyleri kirletip, unutuyorum galiba
Eğri kelimeler, eğri temennilerle oyalanıyorum galiba
Anne, adımın sen koyduğunda
Kaç ezan kaçırıldım ki ben altıma ?

Biliyorum, evet bunu iyi biliyorum
Oğulları asacaklar bir gün
Sırf babalarının bir tarafı hep yaralı kalplerinde
Besleyemedikleri hayalleri ve hayaletleri
Temsili bir oyunla yeryüzünün duvarlarına sürdüler diye!

Bizler de oğullarımızı asacağız böylece
Oğullarımız, keşiş bacak aralarımızın
Oğullarımız, rahibe gün batımlarımızın
Oğullarımız, annesiz darmaduman hayalarımızın
Oğullarımız..
Bırakılıp, arkasından silis bir kuşun kanadını
Bıraktığımız soysuz kırışıklığımızın mirası!
Onları, onları da asacağız bir gün
Salt bizi yemekten, yenmekten utandıkları için!

KÖTÜ EVLAT

Oysa, ben bu atı senin yüzüne de sürecektim
Tozduman, Biçimli
Atları anlatacaktım, gözyaşlarındaki mürekkepli nalları
Anne karınlarına bırakılmış bir deste kanın
Kutsallığıyla sırtan durgun, yorgun akıntıları!

Oysa, ben bu atı yalnızlığa da sürecektim
Kış bir başka mevsimin omzunda yaralanacaktı!
Atlar kırıldı olmadık yerlerinden, atlar kırıldı
Sanki bir meydanın içine sığamayan yerlerinden.
Oysa, bu atlar bir gün tarihe de soyunacaktı
Tarih, sanki bir cinayetten mesul iki sevgili gibi
Kendi kaçışına makus ama makul değerler bulacaktı!

Ben bu atı bir gün senin şehrine doğru da sürecektim
Bu kainat, ikimizi iki ayrı mahşerde unutmasaydı!

Atlar, koştukları yerde ters bir suya battılar
Kemikleri uçuşan bir yaprağın damarlarında kırıldılar
Biz, koşamayan bacaklarımıza takıldık!

ya da bakakaldık ?

ÇOCUK PARKININ KARŞISINDAKİ KÜRTAJ KLİNİĞİ

Derinliğiyle midemi bulandıran saçlarınsa,
Gözlerin kirlî yüzüme önyargı.
Bak büyürken kalbimin güneyindeki mosmor damar, yardım et bana!
Bir kereliğine tarumar yüzümün kentine bak!
Bak bu perişan gezegenlerin, sevgilim
Bize açtıkları boşlukta senin de bir yerin var

Uyuyor boğazlanmış yavru kediler kapıda
Evimin karşısındaki çocuk parkında oynarken doğmadan ölmüş çocuklar
Yardım et bana! Kapıda uyuyan kalbi kırık, hırpalanmış iblisinim ben
Şu mosmor damarımda durulan üzgün sular
Senin uzun parmaklarının serin beyazlığına muhtaçlar

Yaz değil artık. Uyuduğum her oda sonbahar.
Mavi dar bir trençkotla alırken son halini bu senin portren
Oysa kullandığın boya değil benim getirdiğin yağmurla bulanana kanım
Hayatımı önemsiz bir fırça diye tutuyorsun elinde
Dudaklarıma sürdüğün ayrılık muskası korumaz ki beni
Hastayken sarıldığım soğuk bir çarşaf dudakların zira
Koyu bir kahve gerekiyor ayılmam için ne zaman baksam sana

Ve biliyorum hala dergilerden kestiğın resimleri
Duvarındaki karalanmış Auden dizelerinin yanına asıyorsun
“Ya birbirimizi seveceğiz ya da öleceğiz”
Ve biliyorum hala garip geliyor sana
Gözlerimin sende kaçma isteğini uyandıran serseri yeşili

KÖTÜ EVLAT

Oysa ruhunun sarp ormanında ben
Şefkatli bir avın ansızın esmer bir vaşak kesilmesi gibiyim
Ve biliyorum bilhassa hatırlıyorum sivri dişlerinin ucundan yere dökülen
O şefkat dolu kırmızı rengi o gülümseyerek;
Veda etmen gereken bir şey ömür
Derken benim kalbimde yıkılan imparatorluklar ve alev alan gülünç kaleler.

Ah lanet olsun bu sessizliğine bu zulmünün üstümdeki tabiiyetine!
Altı santimlik bir bıçakla bekliyorum seni
Gel bana! İstersen tiksiner bak senle kirlenmiş suratıma ama
Hırpalanmış iblisin seni bekliyor evinin kapısında
Gecenin siyah örtüsü gizli sana uzanan sol el bileğinde!

Derinliğiyle midemi bulandıran bir definse gözlerin
Bil ki mezarına düzenli olarak geleceğim
Altıncı çivi de tamam, gül de, mızrak da Tanrım..
Zerrem ruhuma verdiği karanlığın kaymasıyla dağılırken
Daha fazla parçalanamayız zaten
Sonlansın artık.

SEVGİLİMİN BANA YAPTIĞI KEK

Bir odada herkes ağlamaya başlarsa özlediğim kadın
Başka bir şehrin gökyüzüne bakar
Islak saçlarının okuduğu dualar yalınmayak
Bir geceyarısı uyandığımda bedenim boş bir otel odasıydı
Ucuz, kötü kokan, bir kenara bırakılıp unutulmuş mobilyalarıyla
Ben gecelerdir o boş otel odasında sadece kendimi üzdüm
Ben gecelerdir sadece bu ağlama seslerini
Kadim bir yaranın duvarlarından söküp çıkartmayı denedim
Sevgilim mutfakta kek yapıyordu elleri vanilya dudakları ölüm

Bir odada herkes ağlamaya başlarsa
Terk ettiğiniz o embriyo özlediğiniz
O ölen rahmin soğuşunda yemeden içmeden de kesilir
Aklımın bir köşesinde çırılçıplak saklanmış piyano sesi;
Sevgilimin son sözleri.. Kulaklarım kanıyorsa şimdi
Üstü açık bırakılmış kağıtların sessizliği acıtırken ellerimi
Kimse inanmazken kimse yokken bir ev yıkılmaya başlarsa
Kendinizi kazıp kalbinizde bir mağara da bulabilirsiniz
Kalbinizin genizasında sayfalarca ağrı da inanın bana

KÖTÜ EVLAT

Gülümsedi uzaktan bana, küçük göğüslerindeki o masum kanama
Ah bebeğim içimdeki herkes silahını doğrultmuşken şakağıma
Beni kainata halatlarla bağlayıp bileklerimi kesiyorlarken kahkahalar ata ata
Bakıyorum sana ben de gülümseyerek bakıyorum vanilya vücuduna
Kıvrılıp saklandığım durgun bacaklarına,
Cennetten daha afrodisyak koltuk altlarına
Görüntü kirliliği içinde, bir ağaç, iki sevgili
Bağlamışken kendilerini bir dalın ucundaki boşluğa
Hala üzgünsün hala güzel lanet olsun şu göğe gerilmiş devasa çarpmıha

Ben yine de gecelerdir sadece seni sevdim seni özledim
Parlamasın bu gece yıldızlar çünkü seni düşündüm
Senin yaptığın keki yiyemeden, vanilya dudaklarını öpmeden
Birisi ölmek zorunda birisi devam etmek
Şehrin serseri azizleri bize bakıp, erbaine çekildiler

Kollarında birden ağlamaya başlarsam saçlarımı yırtma isteği
Gibi Elveda.

SEVGİLİYİ ÖLDÜRMEK

Otel odasındaki çekmecedен çıkan İncil:

Şeytan dedi ki O'na, eğer oğluyusan Tanrı'nın

Emret de ekmek olsun şu taşta

Binalar yıkılıyorlardı

Beyzbol toplarının açılmış dikişleri canımı yakıyordu

Ve şehirden çok uzak bir sokakta bütün gece havlamış iki köpek

Birbirlerine sarılmamış, biri diğerinin başını parçalamış

Ve sokağın en karanlık köşesinde uykuya dalmıştı

Otel odasındaki çekmecedен çıkan Mektup:

Sense, güzelsin.

Bu lanet, bu fedekarlık, bu kurban ediş

Seni en yakınının iyiliğiyle kirleten bu aşk

Aşk, otel odasındaki çekmecedен çıkan bir silah:

Sana sesini verecek bir beden arıyorsan, benle kal

Bir cümlemin sonuna gel, ertele, evet yap bunu, ertele

Sabah uyandığında birlikte içtiğimiz şekersiz koyu kahveyi

Ertel. Gece yatağımıza girmeden önce dinlediğimiz son bir şarkı,

Ertel. Sevişmek değil çürümek dedim bu hem de kaç kere

Onu da ertel. Beni ertelenmiş bir ruhla terk etmeyi dene

Her şeyi, bilhassa doğmamış bir çocuğun gibi beslediğin,

Oyunlar oynadığın, Tanrı'nın da hizmetçisi var mıdır anne

Diye sorduğu sorularına senin de çocuksu cevaplar aradığın

O aptal masumiyetinin barsaklarını temizle, beyaz ayaklarını yıka önce

Sonra parmak uçlarına basarak ses çıkartmadan yaklaş bu felakete

KÖTÜ EVLAT

Bu Binalar Yıkılıyorlar
Ve ben bu otel odasında
Gecelerdir sadece ekmek yiyip şarap içiyorum demiştin bana
Odel odasındaki çekmecedен çıkan İncil'i alıp elime,
İnsan sadece ekmekle yaşayamaz demiştin sana keder içinde
İnsan ki, sadece aşkla ve umutla yaşayamaz
İnsan ki, sadece öç ve kusmakla yaşayamaz
İnsan ki, sadece beden ve ruhla yaşayamaz
İnsan ki, sadece ihanet ve kirle yaşayamaz
İnsan ki, sadece inanç ve sükunetle yaşayamaz
İnsan ki, sadece kendisiyle yaşayamaz ve kaçır
Hep uzaklaşır ve kalbimizde yıkılan binalar
Sanılır ki herkes adına yeni bir başlangıçtır.
İnsan, her sonbahar kanaya kanaya yanılır
İnsan, her kış bir başkasını kanata kanata yanılır
Dirilmek de diriltmek de belki de dünyanın en kadim yalanıdır.

Otomobilin içindeyim şimdi, farları ve silecekleri kapattım
Mezbaha Otel, Romans Otel, Trip Otel, Kriz Otel, Yoksunluk Otel
Bütün otel adlarından tek tek nefret ettiğimi bilmeliydin
Ve silahlar ve üzgün diktatör anıtları ve kesik balina bilekleri
Tüm bunlar senin yüzündendi
Gözyaşı kadar parlak
Ve parmak izlerini yok etmiş bir kedi kadar manasız
Sırtının şerhi beni de yıkıyor binaları da
Her şeyi, bilhassa günlerdir gecelerdir takip edildiğim hissini
Ve dudaklarımdan dumanla dışarı nükseden Mektup:
Sense, güzelsin.

Otomobilin içindeyim, teypte *Des Armes*, yani silahlar
Demek istiyor bağıra bağıra içindeki kadını döven o adam
Silahlar, eğer karşıdaki ruhtan cevap alamıyorsan, benle kal
Beni dene bir kereliğine, tek istediğimse odaklanmak, sonra..
Sonra, parmaklarımla sana dokunmak sonra bileğimdeki o titreme
Bir dalın soğuk kırılma sesi belki de belki de tırmalanmış cam sesi belki de
Hayır, yapamayacağım tiksintisi belki de otomobilin içinden hiç çıkmamam
gerekli

Odanın kapısı muhakkak kilitli, ışıklar açık kalbin hep kapalı
Ve yüzünden ruhuma doğru koşan istilacı kavimlerin atlarının nalları,
Ve o nalların koro halinde söylediği rahatsız edici şarkı:
Bunu bana nasıl yaptın, bunu bana nasıl yaptın, bunu kendine nasıl yaptın

KÖTÜ EVLAT

Otel odasındaki çekmecedan çıkan Kur'an:

Alemelerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz

Gecedeyiz sevgilim, gözyaşların kadar parlak belimdeki silah
Sessiziz sevgilim, bu lanetin dilini çözemedik, dileyemeyiz sevgilim
Bak yine ikimiziz, gözlerindeki şebnem de var yaprakların saçlarında
Sessiziz sevgilim, bak saçların kadar üzgün belimdeki silah, dileyemeyiz
sevgilim

Bu binalar yıkılıyorlar ve gecelerdir takip edildiğim hissi
Aslında yatağımdan fırladığım bir geceyarısında
Saat tık takları ve mavi bir ışık vardı yalnızca odada
Anlamıştım, yıkılan bu binalarda her gece beklediğim sadece bir işaretti
Ve dikişleri açılmış bir beyzbol topunun beni nasıl hissizleştirdiğini
dinledim

Hepsini, hiçbirini, her şeyi yani ki gecede yine ikimiziz bebeğim
Yalnızız, gururluyuz, incinmişiz,
Allah'ımıza kadar kirlenmişiz, aslında bir bok bile değiliz
Sadece senin şu beyaz, uzun, hasta parmakların gözyaşı kadar parlak
Ve bir cümlemin huzursuzca bitirilmesi gibi birbirimize bakıyoruz ya,
Bu ucuz otel odasında, senle ben, adı kötüye çıkmış bir melek
Bir sevişme sonrası yalnızlığını yok ediyoruz,
Bir yaradılış sorununu, bir insani vakayı yok ediyoruz
Otelin çekmecesinden çıkan İncil, Kur'an
Ve de silahla, ruhani bir deneyim olacak mutlaka
Gerçekten ölmeyeceğiz aslında
Bedenlerimizden el ele koşacağız mutlulukla

Üzgünüm sevgilim, bebeğim, dileyemeyiz
Otel odasındaki çekmecedan çıkan bir silah:
Üzgünüm, sevgilim
Artık daha fazla ne üzülebiliriz ne de bekleyebiliriz.

MELEKLER NEDEN DANS ETMEZLER

I

Mağaramın gördüğü düş, erken ziyaretçilerim örümcekler
Sen geceysen eğer, melekler neden dans etmezler?
Şehre indim sonra ketum bir dağın beslediği hislerle
Senle aramıza inşa edilen Ağustos, senle aramıza gerilen Ekim
Senle aramıza dikilen çarmıh gibi bir sonbahar..
Dişlerimi çekti o yaratık simsiyah, çirkin dudaklarıyla
Sokaklarda dolanıyordum deliler gibi karnaval çoktan sona ermişti
Sirk ucubeleri sokaklarda akan makyajlarını siliyordu
Bana bakıp korkunç sesler çıkartıyorlardı
Bir balkon gördüğümde ateşim çıkıyordu bir adam bana bakıyordu
Benzim sapsarı, ellerim titrek, gözlerim mosmor gömleğim kan içinde
İniyordum daha da yükseğe yükseğe iniyordum mağarada gördüğüm düş
Bana ölmem gerektiğini söylüyordu anlamam gereken uhrevi bir
kaybın eşiğinde

II

Ört beni sevgilim, bırak dağıtsın saçlarını odadaki sıtma
Duraksama, baksana ayışığındaki belirsizlik beni çağırıyor
İyi değiliz iyi değiliz iyi değildir insanlar da
Kalbimin gazabı biraz daha seçilemez kılarken bu aşkı,
Aklına getirme sakın bunları, gideceğiz, yok olacağız ve
Mağaramın gördüğü düş, erken ziyaretçilerim örümcekler
Şehrin çok uzağında iki katlı bir evde, sen ayakların çıplak
Ben üzerinde çalıştığım sehpadaki son ayetlerle ve senle bir başıma
Saçlarındaki cehennemde geçirdiğim bir değil bin mevsim
Afrika'daki ağaçlar hala diktatöre seni anlatıyormuş
Amerika'daki yeraltı uyuşturucu şebekelerinde fotoğraflarımız
dolaşıyormuş

Fas'ta ucuz otellerde konaklayan eroınman yazar son romanında
Bizden bahsediyormuş çok yanlış ayrıntılarla
Ört beni meleğim, saçlarını bırak anlatsın karanlıkta uyuyan tarantula
Bir Mayıs sabahı, üstüme ceketimi de almadan dışarı çıktım
Şehri bürümüş siste mağaramın beni çağırın sesi;
Hayvan yükseliyor! Hayvan yükseliyor! Su yükseliyor! İnsan batıyor!
Duraksama, baksana bu tufanda
Hayvan da ikimiziz gemi de peygamber de su da!

III

Yan yana oturuyoruz yağmurun dövdüğü
Bir pencere kenarında derbeder bir halde
Anlamam gereken uhrevi bir kayıp kanıyor kulaklarım
Ağzımdan dökülen beyaz sıvıya
Güzel, uzun parmaklarınla dokunduğun anda
Atlar kişniyor impartorluğun küllerinin üstünde kanarken nalları
Ortaçağ'da saçlarının vaazıyla devasa çarmlılar taşıyormuş vebalılar
ettikleri dua sen
Kadim Roma yıkılırken müjdeleniyormuş doğacağın, İşte İnsan!
Yahuda İskaryot delirip çürümüş bir eşeğin
Dibindeki ağaca asmadan önce kendini
Senin gülümseyen yüzünü görüyormuş masmavi ufuk çizgisinde
Kovalanan suskun Yahudi'lerin genizalarında
Saklanan sayfalarca mukaddes metinde
Bir tek senden kaçamayacağım yazıyormuş - sona erdirmem gerekiyormuş
ama neyi ?
Hayatımı mı ? Etimi mi yoksa şu tanrıları mı ?
İblislerin kurumuş dudaklarındaki aczi mi yoksa göğün katlarını mı ?
Hayatımı mı yoksa varlığıma tünemiş yanlışlığı mı ?
Sona erdirmem gerekiyormuş ama neyi ?
Anlamam gereken uhrevi bir kaybın tereddütü içinde
Kek ve çayla besleniyorum zincirlendiğim mahzende
Sorulan sorulara kan döküyorum şerh düşünüyorum aşkımin sadakatine
Sen! Sen! Sen! Kıyamet sonrası bir senaryosun belki de
Duraksama, baksana bu sessizlikte
Patlayan çanlar da adını sayıkılıyorlar gizlice!

IV

Mağaranın içinde uyuduğu kabus bir utanç duvarı daha ördü aramıza
Yakmak istediğim şehir beni soytarı etti katil etti kurban etti mahvetti!
Yıkıldı mağaram içinde gördüğüm bir rüyada sevişirken seninle
Bir tek senden kaçamayacağımı yazıyordu Kitab
Sina dağı mı saçlarında kaybolduğum karlı, sarp patika ?
Nil mi peki beni parçalayan dudakların ?
Safa'dan Merve'ye deliler gibi koştururken ümitsizce
Sorduğum sorular, yanıtız bir aşk, urganım olsun bu defa zira;

V

Bir başıma çıldırısam da senden uzakta
Mutluyum getirdiğin yağmurdan da mutsuzluktan da.

